

Universitat Oberta de Catalunya
Grau de Disseny i Creació Digitals
Disseny i Publicació de Continguts

Treball de Final de Grau

ANÀLISI DEL DISSENY DE LA PREMSA ESCRITA I REDISSENY D'UNA PUBLICACIÓ

Part Pràctica

Autor: **Albert Borràs i Civil**

Tutora: **Gemma Vernet Vicente**

Juny de 2023

A continuació es mostren diverses pàgines de *El Punt Avui*, i els suplementes *L'Esportiu* i *L'Econòmic*.
Per diferenciar les pàgines originals de les del redisseny; s'han rebaixat lleugerament les pàgines actuals del mitjà i introduït una marca d'aigua "Original".
Per a pàgines simples (portades) trobem la pàgina original a l'esquerra i la del redisseny a la dreta.
Per a pàgines dobles, trobem la pàgina original en primera instància i la redissenjada a la següent.

Al final, adjunt en un format més reduït, hi ha el dominical *Presència*. Aquest no es tracta d'un redisseny, sinó que ha estat creat des de zero; per tant, no es mostren pàgines originals, només la proposta de disseny.
El text del reportatge realment consisteix en una entrevista de Jordi Garrigós, publicada a *El Temps* el 13 de novembre de 2020. <<https://www.eltmps.cat/article/11885/entrevista-pau-vallve>>
Les fotografies que acompanyen l'entrevista (que no il·lustren al subjecte entrevistat) han estat cedides per en Ferran Leal i Bufí (@ferran_leal), així com la fotografia de la portada "Cultura en lluita".
La fotografia de la portada "Reinventar les festes tradicionals" és pròpia.

EUROPA-MÓN

P12

Kosova, malgrat tot

La declaració d'independència del **Parlament kosovar** compleix avui 15 anys
La reconeixen **117 estats**, inclòs el gruix de la UE i les potències occidentals
Ser admès a la UE i normalitzar les relacions amb Sèrbia, **objectius remots**

L'ESPORTIU

Marcos Alonso alça el dit al cel per dedicar el primer gol del Barça al seu pare, mort fa una setmana ■ TONI ALBIR / EFE

El Barça surt viu d'un partidàs sense control

El 2-2 ho deixa **tot obert** per a la tornada al camp del United sense Pedri ni Gavi

Pedro Sánchez menysté el Parlament i no hi anirà pel Pegasus

ERC, Junts i la CUP engeguen una ofensiva per exigir que el ciberatac contra el 9-N s'esclareixi al Congrés, al Senat i al Parlament Europeu

NACIONAL. Planes 4-5

L'ANC, en perill d'implosió

La direcció intenta reconduir la crisi al secretariat i evitar la marxa del sector crític amb Dolors Feliu

NACIONAL. Plana 7

Dolors Feliu, la presidenta de l'ANC ■ ORIOL DURAN

Entren en vigor la llei de l'avortament i la llei trans

A partir dels 16 anys es podrà interrompre l'embaràs sense aval patern i canviar de sexe al registre civil

NACIONAL. Plana 6

Kosova, malgrat tot

La declaració d'independència kosovar compleix 15 anys

La reconeixen 117 estats, inclòs el gruix de la UE i les potències occidentals

Ser admès a la UE i normalitzar les relacions amb Sèrbia, objectius remots

El 17 de febrer no és un dia qualsevol a Kosova. El país celebra avui, 15 anys d'independència en un aniversari que es

torna a produir lluny de la normalització de la relació amb Sèrbia. El diàleg entre Belgrad i Pristina no passa pel seu mi-

llor moment després que en l'últim any s'hagin viscut alguns dels episodis més tensos entre els dos països. Quinze anys

després, el 17 de febrer continua sent un dia de celebració per als albanokosovars, però no per a la minoria sèrbia. pàg 12

Marcos Alonso alça el dit al cel per dedicar el primer gol del Barça al seu pare, mort fa una setmana / TONI ALBIR - EFE

El Barça surt viu d'un partidàs sense control

El Barça empata contra el United en el primer assalt i s'ho jugarà tot a Manchester

Les inoportunes baixes de Gavi i Pedri per a la tornada són la pitjor notícia de la nit

L'ESPORTIU

Entren en vigor la llei de l'avortament i la llei trans

A partir dels 16 anys es podrà interrompre l'embaràs sense aval patern i canviar de sexe al registre civil

El gruix de la llei de l'avortament entra en vigor quan es publiqui avui al BOE però hi ha disposicions que regiran d'aquí a tres mesos. La ministra d'Igualtat va convocar la Generalitat i la resta a treballar amb els centres sanitaris per

garantir que a tots els hospitals públics hi hagi personal suficient per realitzar avortaments tot respectant al mateix temps el dret a l'objecció de consciència dels sanitaris. "Avortament segur i en la pública per no morir". pàg 5

L'ANC, en perill d'implosió

La direcció intenta reconduir la crisi al secretariat i evitar la marxa del sector crític amb Dolors Feliu pàg 6

Dolors Feliu, la presidenta de l'ANC / ORIOL DURAN

Esplugues de Llobregat Roger Martínez
Portaveu d'ERC a Esplugues Nacional. Planes 10 i 11

Protagonistes Josep Ginesta
Secretari general de Pimec Nacional. Plana 12

Roger Martínez, portaveu d'ERC a Esplugues de Llobregat "Els governs del PSC no s'han preocupat del patrimoni ni de la memòria" pàg 10-11
Josep Ginesta, secretari general de Pimec "No s'ha fet transició política en l'economia" pàg 12

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 12 de febrer del 2023. Any XLVIII. Núm. 16355 - AVUI / Any XLV. Núm. 15225 - EL PUNT

NACIONAL

P4-5

Aigua regenerada

La reutilització és l'aposta de l'ACA enfront de la dependència dels pantans
Planifica construir més de **vint estacions de regeneració** d'aigua depurada
També preveu **doblar en 6 anys** la producció de les dessalinitzadores

Un home camina entre runes a la ciutat turca de Hatay, mentre es continuen trobant supervivents i víctimes sota les restes dels edificis ■ EFE

Cent hores sota les runes

Continua el **rescat de supervivents** del terratrèmol, que supera les 28.000 víctimes

EUROPA - MÓN. Plana 13

Entrevista Gemma Ventura Farré
Premi Josep Pla amb 'La llei de l'hivern'

"El món més interessant que hi ha és l'interior"

Plana 15

Benet XVI, el més llegit

Els llibres seus o sobre ell es venen més que mai

EUROPA - MÓN. Plana 14

Martí i Sanz encapçalen la llista continuista de Colau

La CUP presenta eixos per a les Municipals

NACIONAL. Plana 6

AMB EL PUNT AVUI

l'ECONOMIC

Desafecció a la planilla

EL PUNT AVUI

Diumenge, 12 de febrer de 2023

AVUI - Any XLVIII. Núm. 16355
EL PUNT - Any XLV. Núm. 15225

Edició Nacional

Preu: 2,50€

elpuntavui.cat

Aigua regenerada

La reutilització és l'aposta de l'ACA enfront de la dependència dels pantans

Planifica construir més de **vint estacions de regeneració** d'aigua depurada

També preveu **doblar en 6 anys** la producció de les dessalinitzadores

La sequera actual ha evidenciat que, sense les dessalinitzadores construïdes arran d'aquella crisi, l'àrea metropolitana hauria estat objecte de restriccions des de fa setmanes. Els governs de la Generalitat i l'AMB han arribat a la conclusió que

ja no es pot comptar amb els embassaments com a reserves d'aigua exclusives i que s'ha d'avançar cap al doblament de

recursos a través de la dessalinització, la regeneració d'aigua depurada i la recuperació d'aqüífers. pàg 4-5 i editorial

recursos a través de la dessalinització, la regeneració d'aigua depurada i la recuperació d'aqüífers. pàg 4-5 i editorial

Un home camina entre runes a la ciutat turca de Hatay, mentre es continuen trobant supervivents i víctimes sota les restes dels edificis / EFE

Cent hores sota les runes

Continua el **rescat de supervivents** del terratrèmol, que supera les 28.000 víctimes.

pàg 13

VILA-REAL BARÇA

Avui a les 21:00h - Movistar LaLiga

El Barça té l'oportunitat de refermar el lideratge, abans d'afrontar la visita del Manchester United

l'ESPORTIU

"El món més interessant que hi ha és l'interior"

Gemma Ventura Farré Entrevista
Premi Josep Pla amb 'La llei de l'hivern' pàg 15

Martí i Sanz encapçalen la llista continuista de Colau

La CUP presenta eixos per a les Municipals

L'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, va presentar ahir els primers 20 noms de la seva llista de Bcomú per revalidar l'alcaldia en les eleccions del proper mes de maig, i va situar els regidors Jordi Martí i Janet Sanz al capdavant d'aquesta llista per, va dir ahir, "consolidar" la "transformació" de la ciutat. En els primers llocs de la seva candidatura va situar en el número 4 el portaveu de la plataforma L'Eixample Respira, Guillem López; la diputada al Parlament Gemma Tarafa com a número 5 i la també diputada Jess González en el número 6. pàg 6

Benet XVI, el més llegit

Els llibres seus o sobre ell es venen més que mai

Des que el 31 de desembre va morir Benet XVI, els seus llibres no paren de vendre's. "Des del moment en què es va saber que havia mort, a la llibreria no van deixar de trucar clients per preguntar pels seus llibres", explica Josep Maria Alentà, llibreter. pàg 14

Avui amb El Punt Avui
l'ECONÒMIC

La Seu d'Urgell Joan Barrera
Cap de l'oposició (Compromís per la Seu) Nacional. Planes 8 i 9

Protagonistes Xavier Galí
Historiador Nacional. Plana 10

EL PUNT AVUI+

DISSABTE • 4 de febrer del 2023. Any XLVIII. Núm. 16347 - AVUI / Any XLV. Núm. 15217 - EL PUNT

1,50€

NACIONAL

P4 i 5

Paga la banca

Les entitats han de començar a **abonar** aquest mes el tribut especial
El sector financer estudia **recórrer contra** la imposició tot i els grans beneficis

“Assumim les crítiques amb professionalitat”

Un visitant fa una fotografia en un estand immersiu de la fira Integrated Systems Europe, celebrada a Barcelona ■ ACN

La fira ISE visualitza el seu èxit rotund

Ha tingut 58.000 visitants i s'hi han tancat acords empresarials per 8 milions d'euros

NACIONAL. Plana 11

Joan Barrera, cap de l'oposició (Compromís per la Seu) “La Seu d'Urgell necessita amb urgència més neteja i més seguretat” pàg 8-9
Xavier Galí, historiador “Creiem en una Església de peu pla” pàg 10

EL PUNT AVUI

Dissabte, 4 de febrer de 2023 | AVUI - Any XLVIII. Núm. 16355 | Edició Nacional | Preu: 1,50€ | elpuntavui.cat

Paga la banca

Les entitats han de començar a abonar aquest mes el tribut especial

El sector financer estudia recórrer contra la imposició tot i els grans beneficis

Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros pel nou impost a la banca. El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis

de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica.

El secretari d'Estat nordamericà, Antony Blinken, va suspendre ahir el viatge que tenia previst fer a Pequín aquest cap de setmana després que els EUA detectessin un “globus espia xinès” volant sobre el seu territori. Funcionaris d'alt nivell del Departament d'Estat van denunciar “una clara violació” de la sobirania i el dret internacional, un fet “inacceptable” que justifica l'ajornament de la visita de Blinken al país asiàtic, durant la qual tenia previst entrevistar-se amb el president, Xi Jinping. pàg 14

Un visitant fa una fotografia en un estand immersiu de la fira Integrated Systems Europe, celebrada a Barcelona / ACN

La fira ISE visualitza el seu èxit rotund

Ha tingut 58.000 visitants i s'hi han tancat acords empresarials per 8 milions d'euros.

pàg 11

Un misteriós globus provoca una crisi entre la Xina i els EUA

Les autoritats xineses diuen que és de recerca i que es va desviar del seu curs

El secretari d'Estat nordamericà, Antony Blinken, va suspendre ahir el viatge que tenia previst fer a Pequín aquest cap de setmana després que els EUA detectessin un “globus espia xinès” volant sobre el seu territori. Funcionaris d'alt nivell del Departament d'Estat van denunciar “una clara violació” de la sobirania i el dret internacional, un fet “inacceptable” que justifica l'ajornament de la visita de Blinken al país asiàtic, durant la qual tenia previst entrevistar-se amb el president, Xi Jinping. pàg 14

Inversió de 1.000 milions a les universitats

Millorar plantilles i edificis són els principals objectius de Nadal

Les retallades van fer baixar el finançament per sota dels 700 milions, el que ha posat les universitats en una difícil situació, i en els últims temps ha anat remuntant fins a situar-se en els 980 milions. Aquest any, per primer cop, el finançament públic arribarà als 1.072 milions. pàg 6

BiG api
SERVEIS IMMOBILIARIS
C/ Montserrat, 41 - 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

Un misteriós globus provoca una crisi entre la Xina i els EUA

Les autoritats xineses diuen que és de recerca i que es va desviar del seu curs

EUROPA-MÓN. Plana 14

MASCARELL
VIDRES & ALUMINI
MAJORISTA · INSTAL·LACIÓ I MANUFACTURA
Lepanto, 64 (a prop de la Renfe)
MATARÓ · Tel. 93 755 25 25
vidres@cmascarell.es
70 ANYS 1953-2023
Vidres de seguretat, aïllants i antifoc
Mampares de bany i miralls

BiG api
SERVEIS IMMOBILIARIS
C/ Montserrat, 41 - 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

MASCARELL
VIDRES & ALUMINI
MAJORISTA · INSTAL·LACIÓ I MANUFACTURA
Lepanto, 64 (a prop de la Renfe)
MATARÓ · Tel. 93 755 25 25
vidres@cmascarell.es
70 ANYS 1953-2023
Vidres de seguretat, aïllants i antifoc
Mampares de bany i miralls

EUROPA - MÓN

P14-21

Guerra

Un avió de les forces aèries ucraïneses abatut prop de Kíev per l'aviació russa, en un incident que va causar cinc morts ■ EFE

RÚSSIA • Helicòpters, avions i tancs travessen la frontera ucraïnesa en el primer atac entre estats a Europa després de la Segona Guerra Mundial

BOMBES • Primeres víctimes en la defensa d'Ucraïna mentre la població marxa de les ciutats i el president Zelenski demana l'ajut internacional

“Vull desnazificar Ucraïna”

“Frenarem Rússia i el seu finançament”

L'ESPORTIU
 Esportistes catalans miren de fugir de diferents ciutats

L'Anàlisi Xavier Rius Sant
 Una guerra perquè Ucraïna continuï sent els límits de l'imperi

GUERRA

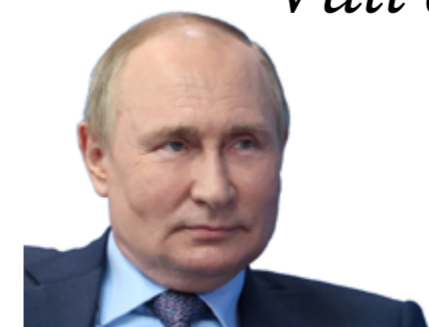
pàg 14-21

Un avió de les forces aèries ucraïneses abatut prop de Kíev per l'aviació russa, en un incident que va causar cinc morts / EFE

RÚSSIA → Helicòpters, avions i tancs travessen la frontera ucraïnesa en el primer atac entre estats a Europa després de la Segona Guerra Mundial

BOMBES → Primeres víctimes en la defensa d'Ucraïna mentre la població marxa de les ciutats i el president Zelenski demana l'ajut internacional

“Vull desnazificar Ucraïna”

“Frenarem Rússia i el seu finançament”

L'Anàlisi per Xavier Rius Sant
 Una guerra perquè Ucraïna continuï sent els límits de l'imperi

#CATALUNYALLIBERTAT ESPECIAL DIADA 2022. Planes 4-12

Diada 2022

La gent no falla

MANIFESTACIÓ • 150.000 persones segons la Guàrdia Urbana i 700.000 segons l'ANC prenen Barcelona

L'AVÍS • L'Assemblea manté que si els partits no avancen cap a la independència presentarà una llista pròpia

MÉS FORÇA • Òmnium obrirà un cicle per incorporar el jovent organitzat a la lluita per l'autodeterminació

La gran columna de la manifestació a l'avinguda del Paral·lel pocs minuts després de començar ■ JUANMA RAMOS

La gent no falla

pàg 4-12

La gran columna de la manifestació a l'avinguda del Paral·lel pocs minuts després de començar / JUANMA RAMOS

MANIFESTACIÓ → 150.000 persones segons la Guàrdia Urbana i 700.000 segons l'ANC prenen Barcelona

L'AVÍS → L'Assemblea manté que si els partits no avancen cap a la independència presentarà una llista pròpia

MÉS FORÇA → Òmnium obrirà un cicle per incorporar el jovent organitzat a la lluita per l'autodeterminació

Dolors Ferrer i Orri

Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

PRIORITATS • Ferrer creu que s'ha prioritzat massa la programació de festes i esdeveniments i s'han deixat de banda altres temes que afecten més el dia a dia del poble **ORGULL** • Per a la cap de l'oposició cal recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca

Mònica Genestar

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i L'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi hagués aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit. A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble –l'entorn, especialment els carrers, les voreres–, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva?

Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser havíem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. I una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva

en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el programa o enteníem que era un bé per al poble. Obviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius.

L'Ajuntament està treballant en el POUM, que ha de definir els

El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible

criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Sí que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera

s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregat un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre?

Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però sí que és

El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem

veritat que no hi ha un nucli, no hi ha un lloc on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és un dels reptes que, des de fa temps i fa mandats, s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar perquè l'estat en què està

no permet fer-hi cap activitat, però estem en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai –l'antiga fàbrica Feliubadaló– que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de pensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritaris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem ben bé cap a on anirà.

Els equipaments per als joves són, doncs, una mancança?

Antigament hi havia un espai que estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, ronden els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Sí que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que

falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a

I demà

Pep Moret Alcalde de l'Ametlla del Vallès (ERC)

Hem de transformar i tornar a repensar el poble de l'Ametlla

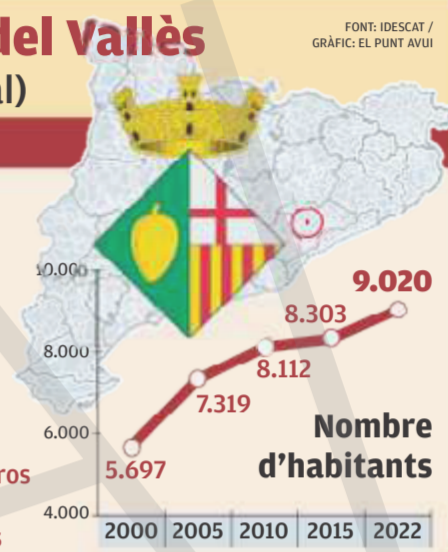

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès ■ MÓNICA GENESTAR

L'Ametlla del Vallès (Vallès Oriental)

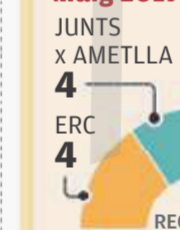
El municipi

- Habitants: **9.020**
- Superfície: **14,24 km²**
- Densitat (h/km²): **633,4**
- Altitud: **281 metres**
- PIB: **234,3 milions d'euros**
- PIB per habitant: **26,9 milers d'euros**

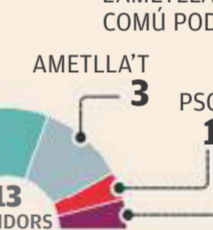

Resultats electorals

Maig 2019

L'AMETLLA EN COMÚ PODEM

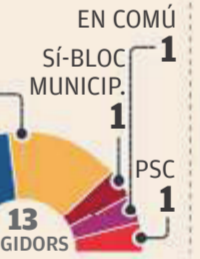

- Govern: **ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú**
- Alcalde: **Pep Moret (ERC)**
- Cap de l'oposició: **Dolors Ferrer (Junts)**

Maig 2015

L'AMETLLA EN COMÚ

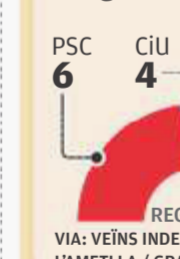

Maig 2011

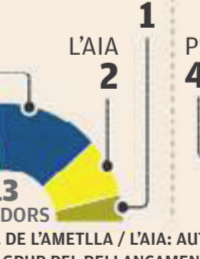

SÍ: SOLIDARITAT CATALANA PER LA INDEPENDÈNCIA / PLA: PACTE PER L'AMETLLA

Maig 2007

Maig 2003

VIA: VEÏNS INDEP. DE L'AMETLLA / L'AIA: AUTÈNTICS INDEP. DE L'AMETLLA / GRA: GRUP PEL RELLANÇAMENT DE L'AMETLLA

nivell intraurbà i interurbà. La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar en el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat

que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt alta. Llavors és un tema de ser realista i de prioritats. No

podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però s'hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn: tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons –el de

Montguit i l'Ametlla Park– que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, com en molts altres municipis, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les administracions cal potenciar l'activitat econòmica no només fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats

a nivell fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggraciós, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'ofereixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit, comptar amb una major programació de festes i activitats?

Les festes i els esdeveniments eren una de les prioritats de l'actual govern i, amb l'increment de la població que hem tingut, ho compartim. Però hem trobat a faltar una programació que sigui extensiva a totes les edats i a tots els col·lectius. A l'Ametlla tenim moltes famílies amb nens i les activitats s'han enfocat molt cap a ells. A més, creiem que potser s'ha prioritzat massa aquest tema i s'han deixat de banda coses que afecten més el dia a dia de la gent.

Quines necessitats hi ha en matèria d'ensenyament?

La valoració que fan els usuaris de les escoles és bona. Pel que fa a l'institut, penso que cal fer un replantejament, especialment en tot el tema de formació professional. Actualment s'hi ofereixen l'ESO i algunes modalitats de batxillerat, però, degut al creixement de la població, l'aforament està bastant ple. S'hauria de plantejar la possibilitat d'oferir més projectes enfocats a l'àmbit professional i això hauria d'anar lligat amb l'establiment de vincles amb les empreses del poble.

Què serà el primer que fareu si sortiu escollits?

Hi ha un projecte cabdal per a nosaltres i que vam iniciar en el darrer mandat del 2015, quan el nostre grup era al govern, que és el tema de fer un centre cívic en l'espai de l'antiga fàbrica Feliubadaló. D'altra banda, cal aconseguir que la gent torni a recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca. ■

Dolors Ferrer i Orri

Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

MÒNICA GENESTAR
L'Ametlla del Vallès

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i L'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi hagués aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit. A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble –l'entorn, especialment els carrers, les voreres–, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva? Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser havíem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. I una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el programa o enteníem que era un bé per al poble. Obviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius. **L'Ajuntament està treballant en**

el POUM, que ha de definir els criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Sí que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregar un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre?

Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però sí que és veritat que no hi ha un nucli, no hi ha un lloc

on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és un dels reptes que, des de fa temps i fa mandats, s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar perquè l'estat en què està no permet fer-hi cap activitat, però estem en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai –l'antiga fàbrica Feliubadaló– que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de repensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritaris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem ben bé cap a on anirà.

Els equipaments per als joves són, doncs, una mancança?

Antigament hi havia un espai que estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, ronden els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Sí que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a nivell intraurbà i interurbà.

La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès / MÒNICA GENESTAR

s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt molt alta. Llàavors és un tema de ser realista i de prioritats. No podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però sí hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn:

tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons –el de Montguait i l'Ametlla Park– que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, com en molts altres municipis, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les administracions cal potenciar l'activitat econòmica no no-

ment fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats a nivell fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggraciós, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'ofereixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit,

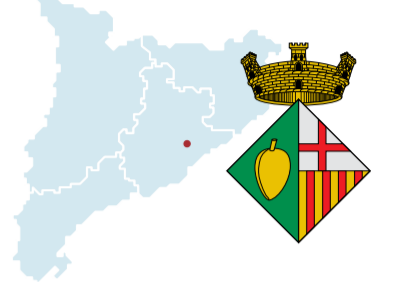
i demà Pep Moret
Alcalde de l'Ametlla del Vallès (ERC)
Hem de transformar i tornar a repensar el poble de l'Ametlla

L'Ametlla del Vallès

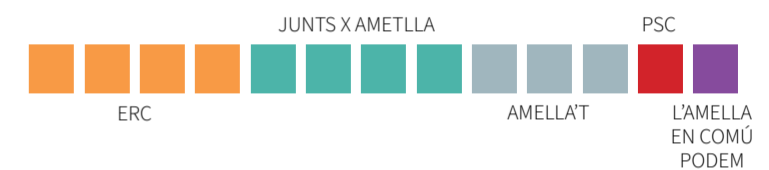
Vallès Oriental

Habitants: 9.020
Superfície: 14,24 km²
Densitat: 633,4 h/km²
Altitud: 281 metres
PIB: 234.300.000 €
PIB per habitant: 26.900 €

Resultats Electorals

Maig 2019

Govern: ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú Podem

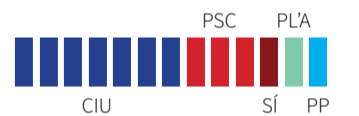
Alcalde: Pep Moret (ERC)

Cap de l'oposició: Dolors Ferrer (Junts)

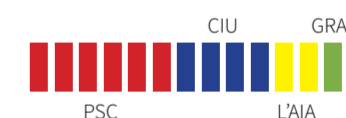
Maig 2015

Maig 2011

Maig 2007

Maig 2003

Sí: Solidaritat Catalana per la Independència / AMC: L'Ametlla en Comú / PLA: Pacte per l'Ametlla / L'AIA: Autèntics Indep. de l'Ametlla / VIA: Veïns Indep. de l'Ametlla / GRA: Grup per l'Relançament de l'Ametlla

Font: Elaboració pròpia amb dades d'IDESCAT / ALBERT BORRÀS

“El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible”

“El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem”

Més de 1.000 milions del pressupost, a la universitat

El finançament públic arribarà als 1.072 milions i els centres de recerca en rebran 122

Llum verd al pla d'usos de l'Eixample de Barcelona

Ha estat el segon intent per validar la limitació de nous establiments i discoteques al barri

L'APUNT

Viure al carrer costa vides

Elena Ferran

La mort de dues persones sense llar en menys de 24 hores als carrers de Barcelona és un fet greu i lamentable. Una crisi social que s'agreuja i que es normalitza quan el més urgent és posar-hi recursos. Les xifres d'entitats com Arrels alerten que en els darrers set anys han mort més de 400 persones sense llar a Barcelona, i això vol dir que, de mitjana, hi ha mort una

persona cada sis dies. Viure al ras té riscos i escurça la vida als qui s'han d'esforçar per sobreviure-hi. Ara fa un any que les entitats socials i el món acadèmic presentaven al Parlament una proposta de llei per garantir espais residencials dignes. Abans no arribi, el president Aragonès va anunciar no fa gaire un ajut de 211.000 euros a Arrels que tampoc pot esperar més.

ECONOMIA

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET • CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes **DESACORD** • Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la reticència del BCE

M. Moreno
BARCELONA

Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros —la meitat dels quals, aquest mateix mes— pel nou impost a la banca.

El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis de les entitats.

El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica. En altres paraules, el que guanya el banc en brut, a còpia de cobrar pels seus actius (els crèdits i hipoteques) després de retribuir el passiu, és a dir, els dipòsits dels clients. La nota de tall per als bancs que l'hauran d'abonar es va fixar en els comptes del 2019, per a les entitats en què aquest marge d'interessos va superar els 800 milions d'euros, fet que inclou totes les que operen a l'Estat, incloent-hi la banca d'origen internacional.

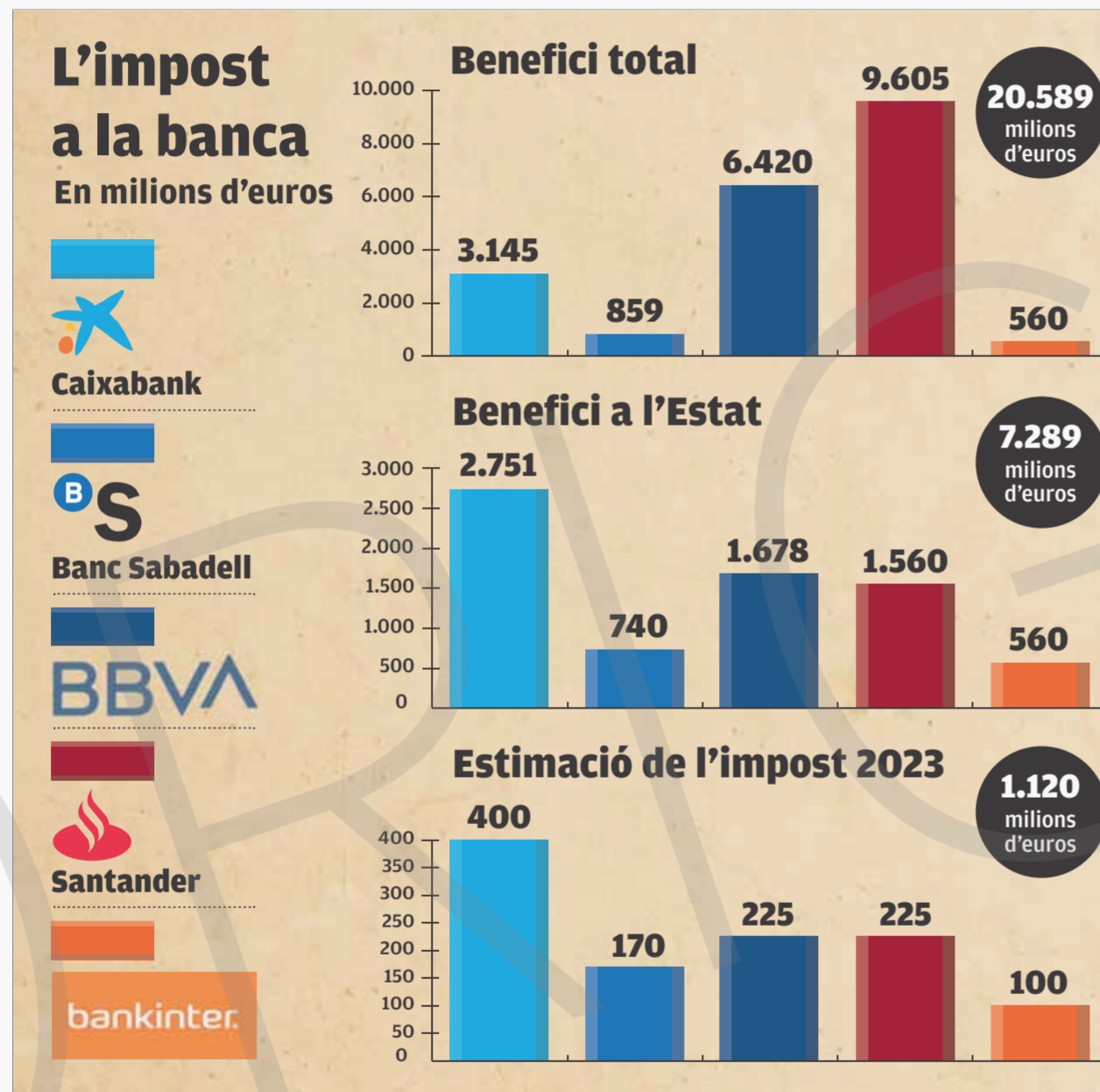
Amb els resultats anuals de les entitats presents, el Ministeri d'Hisenda va publicar ahir l'ordre ministerial que estableix que han d'abonar un primer lliura-

ment de l'impost abans del dia 20 d'aquest mes, amb càrrec als comptes del 2022. La segona tongada, segons el ministeri, tindrà com a data límit el mes de setembre.

Amb aquest impost, el govern bipartit del PSOE i Unides Podem estima que recaptarà uns 3.000 milions durant els dos anys en què estarà vigent el gravamen. Perquè, en principi, es tracta d'una mesura temporal, amb la intenció que la banca apporti part dels seus guanys extraordinaris a les arques públiques i que puguin aplicar polítiques per compensar amb els efectes de la inflació en l'economia dels ciutadans.

Aquesta provisionalitat i la condició finalista del tribut sembla que han aplacat les objeccions que el mateix Banc Central Europeu havia assenyalat en conèixer la intenció de l'executiu presidit per Pedro Sánchez d'instaurar l'impost. L'organisme regulador pilotat per Christine Lagarde va assegurar en un principi que es podria "posar en risc l'estabilitat financera del sector" i "distorsionar la competència".

Tot i que aquestes alertes del BCE no són vinculants, algunes entitats van apel·lar a la presumpció inconstitucionalitat del tribut, entre les quals, Bankinter, que ja hi ha interposat un recurs. La resta, de moment, no s'han pronunciat. En els recents presentacions de resultats del Banc Sabadell i CaixaBank, per exemple, els màxims responsables van ex-

Les xifres

800

milions de marge d'interessos com a mínim van tenir el 2019 les entitats que operen a l'Estat i que pagaran l'impost.

20.600

milions van guanyar conjuntament els cinc grans bancs espanyols al llarg del 2022, un nou resultat rècord.

3.000

milions estima l'Estat que ingressarà a les arques públiques durant els dos anys de vigència del tribut.

pressar que aquesta és una decisió que han de prendre els consells d'administració respectius, sense anunciar ni descartar res, si bé amb la imminència que implica l'ordre emesa ahir pel ministeri, s'espera que s'accelerïn les decisions.

Els beneficis de la gran banca del 2022 van ser estratosfèrics, ja que, conjuntament, els cinc grans (CaixaBank, BBVA, Santander, Sabadell i Bankinter) van sumar gairebé 20.600 milions. Val a dir que bona part d'aquest vo-

lum correspon al negoci que entitats multinacionals com ara el BBVA i Santander han fet fora de l'Estat. Si el perímetre es limita a les fronteres espanyoles, la quantitat supera de molt els 7.000 milions. Amb aquests guarismes,

l'oposició a l'impost fa de mal defensar en un moment en què molta gent no arriba a final de mes o no pot assumir la hipoteca. I més quan les entitats han fet una reconversió radical en els últims anys, tancant oficines de manera massiva i empentint les plantilles per reduir costos.

Alhora, les quotes de les hipoteques continuen la línia ascendent dels tipus i de l'euribor i la banca espanyola es mostra renuent a abonar més interessos pels dipòsits dels clients argüint que hi ha productes més atractius i més rendibles. Fa pocs dies el

Presentació de resultats del Banc Sabadell ■ BANC SABADELL

El president de CaixaBank, José Ignacio Goirigolzarri, amb el conseller delegat del banc, Gonzalo Gortázar ■ ACN

CaixaBank guanya 3.145 milions en el primer any sencer després de la fusió

■ L'entitat, que enguany haurà d'abonar 400 milions pel nou impost, estudia si recorre contra la mesura ■ Goirigolzarri veu la pujada de tipus com una "normalització"

M.M.
BARCELONA

CaixaBank va presentar ahir els primers resultats d'un any sencer després de l'absorció de Bankia. Tot i que no va trencar cap rècord històric com va passar en el cas del Santander i el BBVA i gairebé en el del Sabadell, els guanys absoluts del banc van ser prou substancials: 3.145 milions. La xifra representa gairebé un 40% menys que la del 2021, però en aquesta anàlisi comparativa hi influeixen els efectes comptables de la integració. Amb xifres equiparables, en realitat, CaixaBank va guanyar gairebé un 30% més que el 2021.

Tant el president del banc, José Ignacio Goirigolzarri, com el conseller delegat, Gonzalo Gortá-

zar, van atribuir la bona marxa del negoci a l'activitat comercial, impulsada entre altres factors pel creixement del crèdit, amb una alta facturació hipotecària, tot i "un fort control del risc", en paraules del president.

Amb tot, els directius de CaixaBank no veuen motius per implantar un impost a la banca. Goirigolzarri va informar que estan estudiant jurídicament com poden afrontar el tema, i que serà el consell d'administració de l'entitat qui decidirà si imiten altres entitats que ja hi han presentat recurs. De moment, calculen que enguany els representarà pagar uns 400 milions, la factura més alta del tribut per a un banc a l'Estat, que abonarien amb càrrec en el primer trimestre. Per a

l'any vinent, la quantitat seria una mica superior, al voltant dels 450 milions.

Els directius de CaixaBank es van mostrar optimistes per al 2023, malgrat que preveuen una certa frenada en el negoci creditici. Goirigolzarri espera que les recents i imminents pujades de tipus toquin sostre aviat, de manera que l'euribor a dotze mesos se situaria enguany al voltant del 3,5% i en un 3% el 2024.

Pel banquer, la pujada de tipus i l'increment dels marges de les entitats de crèdit són, en realitat, "una normalització", malgrat que hagi tingut una incidència positiva "abrupta" en els comptes del banc. Segons Goirigolzarri, malgrat aquesta millora, hauran de gestionar "reptes importants" com

l'alentiment de l'economia que augura la pujada de tipus i el deteriorament de la taxa de morositat, així com l'augment de costos que implica la inflació. Totes aquestes amenaces les abordaran, però, "amb tota la confiança", en paraules del conseller delegat, Gonzalo Gortázar.

Finalment, sobre les crítiques de la societat a les xifres astronòmiques dels beneficis bancaris i els sous dels directius, Goirigolzarri és partidari de "ser professionals, assumir-les i prendre les decisions pertinents". Quant a la baixa remuneració dels dipòsits, va defensar que "el més rellevant és l'interès del client per aconseguir el millor retorn", que "no s'obté amb dipòsits a termini", sinó amb altres productes financers. ■

Impost a la banca: 1.100 milions

QUINTET → CaixaBank, Banc Sabadell, BBVA, Santander i Bankinter han d'abonar la meitat del tribut aquest mes.

DESACORD → Les entitats estudien impugnar la mesura, que grava el marge d'interessos tot i la reticència del BCE.

M. MORENO
Barcelona

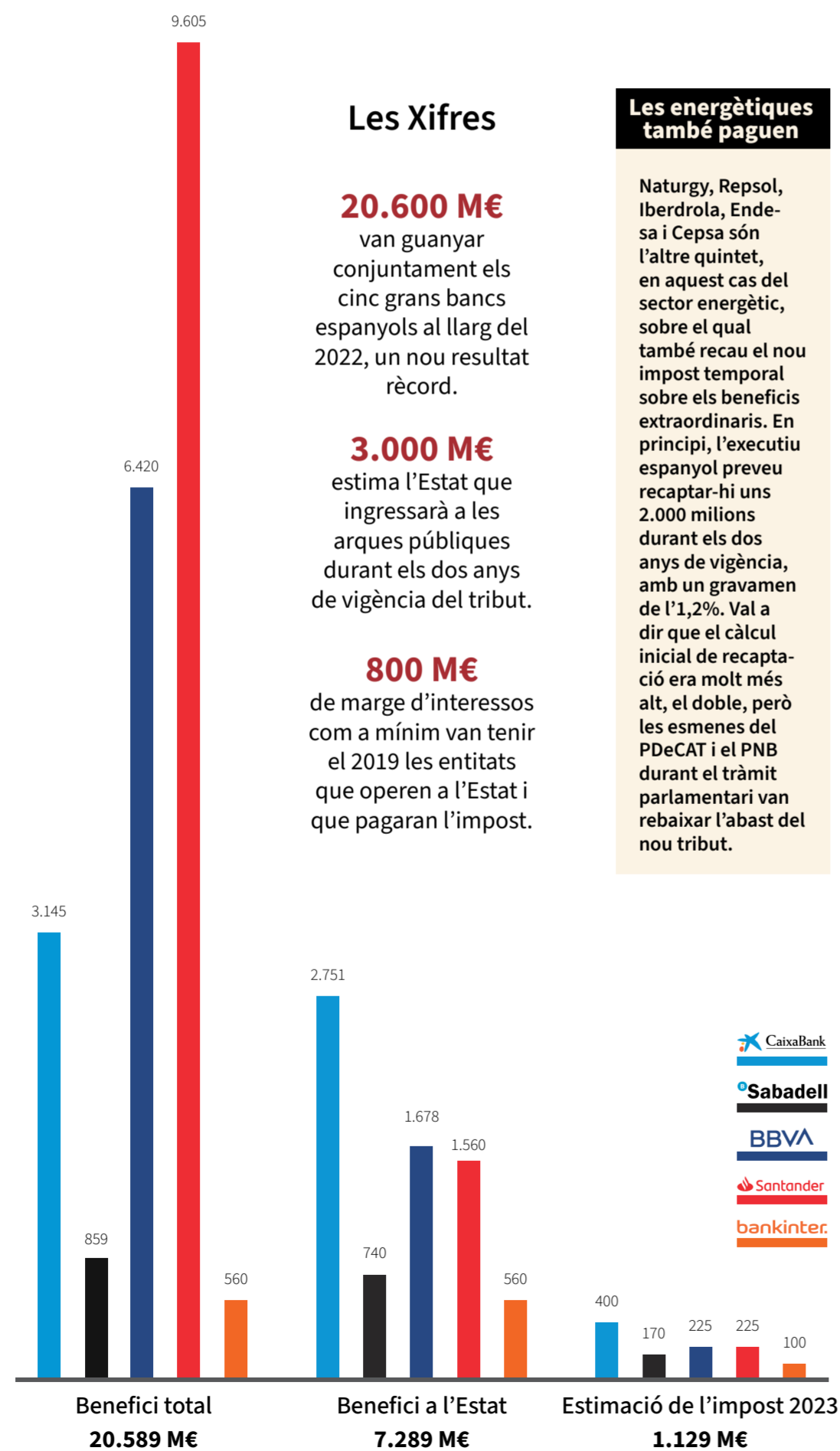
Els gegants financers de l'Estat, CaixaBank, BBVA, Santander i el Banc Sabadell, juntament amb altres entitats prou importants com ara Bankinter, hauran d'abonar al fisc espanyol, segons les primeres estimacions, uns 1.100 milions d'euros –la meitat dels quals, aquest mateix mes– pel nou impost a la banca.

El tribut, controvertit des del primer globus sonda del govern espanyol, ara fa uns mesos, a diferència d'altres impostos, grava amb un 4,8% l'anomenat marge d'interessos i no pas els beneficis de les entitats. El marge d'interessos és el primer ítem del compte de resultats d'un banc, i és la diferència entre els ingressos i els costos financers de l'entitat gràcies a la seva activitat bàsica. En altres paraules, el que guanya el banc en brut, a còpia de cobrar pels seus actius (els crèdits i hipoteques) després de retribuir el passiu, és a dir, els dipòsits dels clients. La nota de tall per als bancs que l'hauran d'abonar es va fixar en els comptes del 2019, per a les entitats en què aquest marge d'interessos va superar els 800 milions d'euros, fet que inclou totes les que operen a l'Estat, incloent-hi la banca d'origen internacional.

Amb els resultats anuals de les entitats presentats, el Ministeri d'Hisenda va publicar ahir l'ordre ministerial que estableix que han d'abonar un primer lliurament de l'impost abans del dia 20 d'aquest mes, amb càrrec als comptes del 2022. La segona tongada, segons el ministeri, tindrà com a data límit el mes de setembre.

Amb aquest impost, el govern bipartit del PSOE i Unides Podem estima que recaptarà uns 3.000 milions durant els dos anys en què estarà vigent el gravamen. Perquè, en principi, es tracta d'una mesura temporal, amb la intenció que la banca aporti part dels seus guanys extraordinaris a les arques públiques i que puguin aplicar polítiques per compensar amb els efectes de la inflació en l'economia dels ciutadans.

Aquesta provisionalitat i la condició finalista del tribut sembla que han aplacat les objeccions que el mateix Banc Central Europeu havia assenya-

Les Xifres

20.600 M€ van guanyar conjuntament els cinc grans bancs espanyols al llarg del 2022, un nou resultat rècord.

3.000 M€ estima l'Estat que ingressarà a les arques públiques durant els dos anys de vigència del tribut.

800 M€ de marge d'interessos com a mínim van tenir el 2019 les entitats que operen a l'Estat i que pagaran l'impost.

Les energètiques també paguen

Naturgy, Repsol, Iberdrola, Endesa i Cepsa són l'altre quintet, en aquest cas del sector energètic, sobre el qual també recau el nou impost temporal sobre els beneficis extraordinaris. En principi, l'executiu espanyol preveu recaptar-hi uns 2.000 milions durant els dos anys de vigència, amb un gravamen de l'1,2%. Val a dir que el càlcul inicial de recaptació era molt més alt, el doble, però les esmenes del PDeCAT i el PNB durant el tràmit parlamentari van reduir l'abast del nou tribut.

Presentació de resultats del Banc Sabadell / BANC SABADELL

Viure al carrer costa vides

La mort de dues persones sense llar en menys de 24 hores als carrers de Barcelona és un fet greu i lamentable. Una crisi social que s'agreuja i que es normalitza quan el més urgent és posar-hi recursos. Les xifres d'entitats com Arrels alerten que en els darrers set anys han mort més de 400 persones sense llar a Barcelona, i això

L'APUNT

Elena Ferran

vol dir que, de mitjana, hi ha mort una persona cada sis dies. Viure al ras té riscos i escurça la vida als qui s'han d'esforçar per sobreviure-hi. Ara fa un any que les entitats socials i el món acadèmic presentaven al Parlament una proposta de llei per garantir espais residencials dignes. Abans no arribi, el president Aragonès va anunciar no fa gaire un ajut de 211.000 euros a Arrels que tampoc pot esperar més.

El president de CaixaBank, José Ignacio Goirigolzarri, amb el conseller delegat del banc, Gonzalo Gortázar / ACN

CaixaBank guanya 3.145 milions en el primer any sencer després de la fusió

→ L'entitat, que enguany haurà d'abonar 400 milions pel nou impost, estudia si recorre contra la mesura. → Goirigolzarri veu la pujada de tipus com una "normalització".

M. MORENO, Barcelona

CaixaBank va presentar ahir els primers resultats d'un any sencer després de l'absorció de Bankia. Tot i que no va trencar cap rècord històric com va passar en el cas del Santander i el BBVA i gairebé en el del Sabadell, els guanys absoluts del banc van ser prou substancials: 3.145 milions. La xifra representa gairebé un 40% menys que la del 2021, però en aquesta anàlisi comparativa hi influeixen els efectes comptables de la integració. Amb xifres equiparables, en realitat, CaixaBank va guanyar gairebé un 30% més que el 2021.

Tant el president del banc, José Ignacio Goirigolzarri, com el conseller delegat, Gonzalo Gortázar, van atribuir la bona marxa del negoci a l'activitat comercial, impulsada entre altres factors pel creixement del crèdit, amb una alta facturació hipotecària, tot i "un fort control del risc", en paraules del president.

Amb tot, els directius de CaixaBank no veuen motius per implantar un impost a la banca. Goirigolzarri va informar que estan estudiant jurídicament com poden afrontar el tema, i que serà el consell d'administració de l'ens que decidirà si imiten altres entitats que ja hi han presentat recurs. De moment, calculen que enguany els representarà pagar uns 400 milions, la factura més alta del tribut per a un banc a l'Estat, que abonarien amb càrrec en el primer trimestre. Per a l'any vinent, la quantitat seria una mica superior, al voltant dels 450 milions.

Els directius de CaixaBank es van mostrar optimistes per al 2023, malgrat que preveuen una certa frenada en el negoci creditici. Goirigolzarri espera que les recents i imminents pujades de tipus toquin sostre aviat, de manera que l'euríbor a dotze mesos se situaria enguany al voltant del 3,5% i en un 3% el 2024.

Pel banquer, la pujada de tipus i l'in-

crement dels marges de les entitats de crèdit són, en realitat, "una normalització", malgrat que hagi tingut una incidència positiva "abrupta" en els comptes del banc. Segons Goirigolzarri, malgrat aquesta millora, hauran de gestionar "reptes importants" com ara l'alentiment de l'economia que augura la pujada de tipus i el deteriorament de la taxa de morositat, així com l'augment de costos que implica la inflació. Totes aquestes amenaces les abordaran, però, "amb tota la confiança", en paraules del conseller delegat, Gonzalo Gortázar.

Finalment, sobre les crítiques de la societat a les xifres astronòmiques dels beneficis bancaris i els seus dels directius, Goirigolzarri és partidari de "ser professionals, assumir-les i prendre les decisions pertinents". Quant a la baixa remuneració dels dipòsits, va defensar que "el més rellevant és l'interès del client per aconseguir el millor retorn", que "no s'obté amb dipòsits a termini", sinó amb altres productes financers.

La investigació del cas Jubany torna sobre Santi Laiglesia

Les proves d'ADN no inculpen Xavier Jiménez i el jutge vol que les facin també al primer sospitós

Reactivació en el sector de la compravenda de pisos

Les operacions van pujar un 15% l'any passat, el creixement més gran des del 2007

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Despleguen l'atenció social i sanitària integrada en set àrees

MODEL • Les conselleries de Salut i Drets Socials es "conjuguen" per coordinar professionals i optimitzar recursos amb l'objectiu de millorar l'atenció a l'usuari. **ÀMBIT** • Comença a les zones on ja funcionen experiències amb el compromís d'arribar a tot el país

Elena Ferran
BARCELONA

A Catalunya hi ha diferents iniciatives desplegades al territori per coordinar de manera conjunta els serveis socials i sanitaris en l'atenció domiciliària. La Generalitat n'ha triat set, per seguir de prop les experiències, que han de ser referents per estendre a tot el país a partir del 2024. Els territoris escollits són Amposta, el Prat de Llobregat, Barcelona, Manresa, Osona, Garrotxa/Ripollès i Gironès, on depenen de cada cas es prioritza l'atenció sanitària o l'atenció i les cures a l'entorn domiciliari i comunitari.

El conseller de Salut, Manel Balcells, i el de Drets Socials, Carles Campuzano, reconeixien en la presentació que aquest és un objectiu que es persegueix des de fa més de trenta anys i que aquest cop estan "conjurats perquè funcionin". Aquest nou model incorpora l'experiència que es va viure durant la pandèmia, en què es va fer evident sobretot en el model assistencial a les residències. "S'han de garantir en cada cas les facilitats per fer un ingrés i que la persona pugui tornar a casa amb el suport que calgui", explicava el conseller Balcells. La figura clau per fer aquesta coordinació serà el "gestor de casos", que sempre serà el mateix i farà el seguiment del pacient i que en funció de cada cas podrà ser la infermera de família, un terapeuta ocupacional o un metge del CAP, en funció de cada cas i de l'organització de l'àrea on es

Desplegament de l'atenció integrada social i sanitària (AISS) Any 2023

- Atenció domiciliària
- Àmbit residencial
- Salut mental i addiccions
- Sistema de dades dels usuaris, bases de dades compartides
- Grups de treball i decisions entre entitats i administracions

- Amposta**
- 28.897 habitants
 - Un 20,4% més grans de 64 anys
 - Un 4% més grans de 84 anys

- El Prat**
- 66.167 habitants
 - Un 20,4% més grans de 64 anys
 - Un 3% més grans de 84 anys

- Manresa**
- 85.159 habitants
 - Un 20% més grans de 64 anys
 - Un 4% més grans de 84 anys

- Garrotxa / Ripollès**
- 59.724 habitants
 - Un 21,2% més grans de 64 anys
 - Un 4,8% més grans de 84 anys

- Ripollès**
- 25.096 habitants
 - Un 26,6% més grans de 64 anys
 - Un 5,5% més grans de 84 anys

- Gironès**
- Orientat a persones amb discapacitat psicossocial, trastorn mental sever i en situació extrema d'exclusió social

- Osona / Vic**
- 169.150 hab.
 - Un 18,5% més grans de 64 anys
 - Un 3,7% més grans de 84 anys

- Vic**
- 55.292 hab.
 - Un 16,1% més grans de 64 anys
 - Un 3,1% més grans de 84 anys

Barcelona

El desplegament es decidirà conjuntament entre el Departament de Drets Socials, el Departament de Salut i l'Ajuntament de Barcelona.

Les frases

"El repte és molt gran per coordinar dos models diferents i que els professionals vagin coordinats"

Manel Balcells
CONSELLER DE SALUT

"Estem conjurats que aquest cop funcioni perquè la covid va posar de manifest moltes febleses"

Carles Campuzano
CONSELLER DE DRETS SOCIALS

visqui. "El repte que els professionals vagin coordinats és molt gran, perquè són models de gestió diferents", assenyalava el conseller de Salut, que reconeixia que "habitualment no es coordinaven". Amés dels recursos que de

manera ordinària ja estan pressupostats en els comptes d'aquest 2023 —en tramitació parlamentària—, Balcells ha anunciat que destinaran "un suplement pressupostari de gairebé 1 milió d'euros a cadascun d'aquests terri-

toris". La coordinació entre els serveis vol prioritzar l'atenció domiciliària a les persones grans, en una societat cada cop més envellida i en què els usuaris tenen múltiples patologies i cròniques, i també posarà el focus en la infància i la població juvenil pel que fa a l'atenció de salut mental.

Com a exemples

Els consellers van posar com a exemples testimonis com ara el d'una àvia de 81 anys que, sense la família a prop, es resisteix a anar a viure a una residència i rep l'atenció d'una trentena de professionals.

Segons Balcells, s'hauria d'ofrir de manera més integrada i amb el suport que li calgués a casa. "Volem un professional que es coordini amb la família i que doni capacitats als cuidadors que es fan càrrec del seu fill", apuntava per la seva banda el conseller Campuzano en el supòsit d'una família que té a càrrec un fill amb discapacitat i que es troba "sobrecarregada" per les gestions que s'han de fer en l'atenció a diferents centres especialitzats.

El conseller de Salut va indicar que durant aquest any s'avaluarà el despla-

ment en aquestes set àrees i, a partir del 2024, s'ampliarà a tot el territori i s'arribaria a cobrir Lleida, que queda fora dels àmbits pioners.

Barcelona, per decidir

A la ciutat de Barcelona, s'han identificat diverses experiències i el desplegament es decidirà en els espais de governança conjunta entre la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona. L'experiència al Prat de Llobregat és una de les més recents (2021) per atendre persones en situació de complexitat sanitària. El sistema integrat de

L'APUNT

Què s'amaga sota la taula?

Xavi Aguilà

Un dels punts clau per desencallar la vaga de metges d'ara fa un mes va ser la creació d'una taula de negociació específica amb representants del Departament de Salut, del sindicat Metges de Catalunya i del Consell de Col·legis de Metges. La primera reunió es va celebrar ahir i, malgrat que tot apuntava que havia de ser de caràcter introductor i establir les bases de funcio-

nement, ja es va encarrilar un augment del preu de l'hora de guàrdia per a tots els metges residents del sistema sanitari. Perfecte, res a dir, però que en aquesta taula no s'oblidi que, al marge de millores retributives, el gran problema és la poca atenció a l'usuari per una manca de professionals que es pot agreujar amb les jubilacions. Que la taula no amagui el forat.

La futura agència d'atenció integrada

L'impacte de la pandèmia a les residències de gent gran i persones amb discapacitat va evidenciar el que ja feia anys que es reclamava: una millor coordinació entre l'atenció sanitària i l'assistencial davant un col·lectiu molt fràgil, molt més exposat com va estar al virus. Aleshores els poders polítics van anunciar el desplegament de la futura agència d'atenció integrada social i sanitària.

El conseller de Drets Socials, Carles Campuzano, s'hi referia ahir i es mostrava confiat que la normativa que n'ha de garantir la creació es pugui començar a tramitar al Parlament, passat l'estiu. Abans aquest organisme conjunt no sigui una realitat, les dues conselleries es donen més marge per avaluar el desplegament territorial que ha de permetre "fer que en aquests mesos passin coses", independentment dels trà-

mits legislatius de l'agència. Un dels reptes és que els propers mesos es pugui avançar en els sistemes d'informació dels dos àmbits, el social i sanitari, per tal que els dos puguin accedir a la informació de les persones que atenen.

Un cop desplegada, se'n podrien beneficiar un milió de persones, d'aquesta atenció integrada, que essencialment són ancians que pateixen múltiples malalties i que tenen dependència, o persones de totes les edats amb discapacitats i malalties cròniques. Les projeccions de futur preveuen que a Catalunya, l'any 2031, pràcticament un de cada quatre catalans tindrà més de 65 anys i s'haurà doblat el nombre de persones amb quatre o més problemes crònics de salut. El 2060 seran més d'un milió les persones de més de 65 anys i la població de 85 anys s'haurà triplicat.

Manresa, iniciat fa trenta anys, potència un servei d'atenció domiciliària (SAD) amb alta capacitat de resposta en situacions sobrevingudes que han requerit hospitalització. El model d'Osona està orientat a donar resposta a persones en situació de complexitat sanitària i social. A la Garrotxa hi ha el referent en la configuració d'un sistema de governança entre administracions i proveïdors i el projecte del

Ripollès promou una atenció integral en l'atenció domiciliària, de salut mental, comunitària i benestar emocional i, com a la Garrotxa, en els sistemes d'informació i comunicació. A les comarques gironines, destaca el projecte de l'Espai Obert, que disposa de tres habitatges, orientat a persones amb discapacitat psicossocial, de trastorn mental sever, en situació extrema d'exclusió social. ■

El govern veu magre reunir la taula fins passat el 28-M

■ Continua sense data la compareixença del president al Parlament per donar explicacions sobre la reforma del Codi Penal

Emili Bella
BARCELONA

El govern té coll avall que la taula de diàleg no es tornarà a reunir, com a mínim, fins després de les eleccions municipals, el 28 de maig. "Difícil", va verbalitzar ahir la portaveu de l'executiu, Patricia Plaja. "El moment en què ens trobem, per context electoral, posa encara més difícil una cosa que ja ha estat realment complicada en els últims dos anys", va admetre. I és que a part del 28-M, que també serà una convocatòria autonòmica a bona part de l'Estat, les eleccions espanyoles són igualment a l'horitzó, encara sense data.

Tanmateix, el govern mantindrà els contactes discrets amb La Moncloa seguint la seva línia estratègica que aposta per la ne-

gociació amb l'Estat. En aquest sentit, Plaja va voler reivindicar els "passos molt rellevants" fets arran de la taula i va esmentar específicament que avui els presos polítics són fora de la presó —gràcies als indults—, que "es va aturar el cop del Tribunal de Comptes", que la sedició s'ha derogat i que la malversació s'ha modificat, de manera que s'han modificat les penes als dirigents que van ser empresonats. "Els resultats són molt clars", va reblar. "No som on volíem, però això és continuant treballant i lluitant per l'amnistia", va continuar Plaja.

La portaveu va atribuir als tribunals espanyols la persecució sistemàtica de l'independentisme, obviat que la fiscalia depèn del govern de Pedro Sánchez, tal com ell mateix s'encarregava de recalcar.

El president, ahir, durant el Consell Executiu ■ EFE / A. DALMAU

"El veritable problema avui són els tribunals i les ganes de venjança, i no se n'amaguen", va insistir.

D'altra banda, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, no té data per complir el compromís de compareixer davant del Parlament per explicar la negociació per modificar el Codi Penal, tal com va anunciar Plaja al mes de novembre. "El president es va comprometre a compareixer abans del 31 de desembre al Parlament per retre comptes dels resultats de la taula de diàleg. «Serem transpa-

rents», va dir. Una vegada més, incompleix els seus compromisos", va denunciar ahir el portaveu de Junts, Josep Rius.

Passat el vendaval del pressupost —que es preveu que s'aprovi definitivament el 10 de març—, Aragonès té el capteniment d'activar la concreció de l'anomenat acord de claredat, però, un cop més, les eleccions municipals demoraran les reunions amb els partits. Es preveu que primer es trobi amb agents socials, econòmics, sindicals i culturals del país per parlar-ne. ■

SOLFINA RESTAURANT

CALÇOTS

Tots els caps de setmana

Rt. SolFina Crta. Accés Costa Brava s/n - Palafolls www.solfina.cat Informació i reserves: 93 762 00 96

Menú Calçotada

Calçots

Carns a la brasa

Postres casolans

Pa, vi i aigua

30 €

Iva inclòs

Despleguen l'atenció social i sanitària integrada en set àrees

ELENA FERRAN
Barcelona

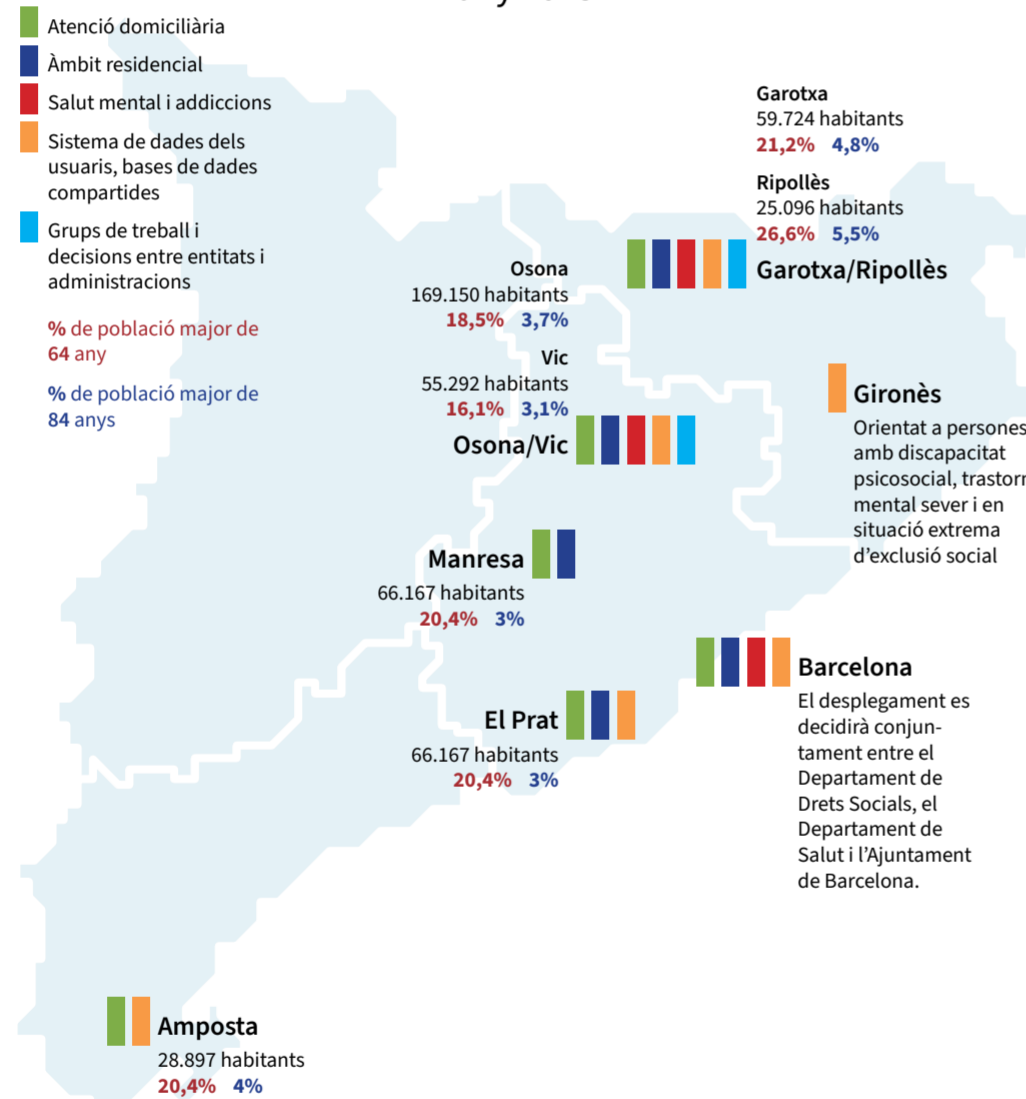
MODEL → Les conselleries de Salut i Drets Socials es “conjuren” per coordinar professionals i optimitzar recursos amb l'objectiu de millorar l'atenció a l'usuari.

ÀMBIT → Comença a les zones on ja funcionen experiències amb el compromís d'arribar a tot el país.

A Catalunya hi ha diferents iniciatives desplegades al territori per coordinar de manera conjunta els serveis socials i sanitaris en l'atenció domiciliària. La Generalitat n'ha triat set, per seguir de prop les experiències, que han de ser referents per estendre a tot el país a partir del 2024. Els territoris escollits són Amposta, el Prat de Llobregat, Barcelona, Manresa, Osona, Garrotxa/Ripollès i Gironès, on depenen de cada cas es prioritza l'atenció sanitària o l'atenció i les cures a l'entorn domiciliari i comunitari.

El conseller de Salut, Manel Balcells, i el de Drets Socials, Carles Campuzano, reconeixien en la presentació que aquest és un objectiu que es persegueix des de fa més de trenta anys i que aquest cop estan “conjurats perquè funcioni”. Aquest nou model incorpora l'experiència que es va viure durant la pandèmia, en què es va fer evident sobretot en el model assistencial a les residències. “S'han de garantir en cada cas les facilitats per fer un ingrés i que la persona pugui tornar a casa amb el suport que calgui”, explicava el conseller Balcells. La figura clau per fer aquesta coordinació serà el “gestor de casos”, que sempre serà el mateix i farà el seguiment del pacient i que en funció de cada cas podrà ser la infermera de família, un terapeuta ocupacional o un metge del CAP, en funció de cada cas i de l'organització de l'àrea on es visqui. “El repte que els professionals vagin coordinats és molt gran, perquè són models de gestió diferents”, assenyalava el conseller de Salut, que reconeixia que “habitualment no es coordinaven”. A més dels recursos que de manera ordinària ja estan pressupostats en els comptes d'aquest 2023 –en tramitació parlamentària–, Balcells ha anunciat que destinaran “un suplement pressupostari de gairebé 1 milió d'euros a cadascun d'aquests ter-

Desplegament de l'atenció integrada social i sanitària (AISS) any 2023

Font: Elaboració pròpia amb dades de la Generalitat de Catalunya / ALBERT BORRÀS

ritoris”. La coordinació entre els serveis vol prioritzar l'atenció domiciliària a les persones grans, en una societat cada cop més envellida i en què els usuaris tenen múltiples patologies i cròniques, i també posar el focus en la infància i la població juvenil pel que fa a l'atenció de salut mental.

Com a exemples

Els consellers van posar com a exemples testimonis com ara el d'una àvia de 81 anys que, sense la família a prop, es resisteix a anar a viure a una residència i rep l'atenció d'una trentena de professionals. Segons Balcells, s'hauria d'ofrir de manera més integrada i amb

“Estem conjurats que aquest cop funcioni perquè la covid va posar de manifest moltes febleses”

Manel Balcells
CONSELLER DE SALUT

el suport que li calgués a casa. “Volem un professional que es coordini amb la família i que doni capacitats als cuidadors que es fan càrrec del seu fill”, apuntava per la seva banda el conseller Campuzano en el supòsit d'una família que té a càrrec un fill amb discapacitat i que es troba “sobrecarregada” per les gestions que s'han de fer en l'atenció a diferents centres especialitzats.

El conseller de Salut va indicar que durant aquest any s'avaluarà el desplegament en aquestes set àrees i, a partir del 2024, s'ampliarà a tot el territori i s'arribaria a cobrir Lleida, que queda fora dels àmbits pioners.

Barcelona, per decidir

A la ciutat de Barcelona, s'han iden-

Què s'amaga sota la taula?

Un dels punts clau per desencallar la vaga de metges d'ara fa un mes va ser la creació d'una taula de negociació específica amb representants del Departament de Salut, del sindicat Metges de Catalunya i del Consell de Col·legis de Metges. La primera reunió es va celebrar ahir i, malgrat que tot apuntava que havia de ser de caràcter intro-

L'APUNT
Xavi Aguilar

ductor i establir les bases de funcionament, ja es va encarrilar un augment del preu de l'hora de guàrdia per a tots els metges residents del sistema sanitari. Perfecte, res a dir, però que en aquesta taula no s'oblidi que, al marge de millores retributives, el gran problema és la pobra atenció a l'usuari per una manca de professionals que es pot agreujar amb les jubilacions. Xavi Aguilar Que la taula no amagui el forat.

El govern veu magre reunir la taula fins passat el 28-M

→ Continua sense data la compareixença del president al Parlament per donar explicacions sobre la reforma del Codi Penal.

EMILI BELLA
Barcelona

El govern té coll avall que la taula de diàleg no es tornarà a reunir, com a mínim, fins després de les eleccions municipals, el 28 de maig. “Difícil”, va verbalitzar ahir la portaveu de l'executiu, Patricia Plaja. “El moment en què ens trobem, per context electoral, posa encara més difícil una cosa que ja ha estat realment complicada en els últims dos anys”, va admetre. I és que a part del 28-M, que també serà una convocatòria autonòmica a bona part de l'Estat, les eleccions espanyoles són igualment a l'horitzó, encara sense data.

Tanmateix, el govern mantindrà els contactes discrets amb La Moncloa seguint la seva línia estratègica que aposta per la negociació amb l'Estat. En aquest sentit, Plaja va voler reivindicar els “passos molt rellevants” fets arran de la taula i va esmentar específicament que avui els presos polítics són fora de la presó –gràcies als indults–, que “es va aturar el cop del Tribunal de Comptes”, que la sedició s'ha derogat i que la malversació s'ha modificat, de manera que s'han modificat les penes als dirigents que van ser empresonats. “Els resultats són molt clars”, va reblar. “No som on volíem, per això es continua treballant

i lluitant per l'amnistia”, va continuar Plaja.

La portaveu va atribuir als tribunals espanyols la persecució sistemàtica de l'independentisme, obviant que la fiscalia depèn del govern de Pedro Sánchez, tal com el mateix s'encarregava de recalcar. “El veritable problema avui són els tribunals i les ganes de venjança, i no se n'amaguen”, va insistir.

D'altra banda, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, no té data per complir el compromís de comparèixer davant del Parlament per explicar la negociació per modificar el Codi Penal, tal com va anunciar Plaja al mes de novembre. “El president es va comprometre a comparèixer abans del 31 de desembre al Parlament per retre comptes dels resultats de la taula de diàleg. «Serem transparents», va dir. Una vegada més, incompleix els seus compromisos”, va denunciar ahir el portaveu de Junts, Josep Rius.

Passat el vendaval del pressupost –que es preveu que s'aprovi definitivament el 10 de març–, Aragonès té el capteniment d'activar la concreció de l'anomenat acord de claredat, però, un cop més, les eleccions municipals demoraran les reunions amb els partits. Es preveu que primer es trobi amb agents socials, econòmics, sindicals i culturals del país per parlar-ne.

El president, ahir, durant el Consell Executiu / EFE - A. DALMAU

figuració d'un sistema de governança entre administracions i proveïdors i el projecte del Ripollès promou una atenció integral en l'atenció domiciliària, de salut mental, comunitària i benestar emocional i, com a la Garrotxa, en els sistemes d'informació i comunicació. A les comarques gironines, destaca el projecte de l'Espai Obert, que disposa de tres habitatges, orientat a persones amb discapacitat psicosocial, de trastorn mental sever, en situació extrema d'exclusió social.

Carles Campuzano
CONSELLER DE DRETS SOCIALS

“El repte és molt gran per coordinar dos models diferents i que els professionals vagin coordinats”

La futura agència d'atenció integrada

L'impacte de la pandèmia a les residències de gent gran i persones amb discapacitat va evidenciar el que ja feia anys que es reclamava: una millor coordinació entre l'atenció sanitària i l'assistencial davant un col·lectiu molt fràgil, molt més exposat com va estar al virus. Aleshores els poders polítics van anunciar el desplegament

de la futura agència d'atenció integrada social i sanitària. El conseller de Drets Socials, Carles Campuzano, s'hi referia ahir i es mostrava confiat que la normativa que n'ha de garantir la creació es pugui començar a tramitar al Parlament, passat l'estiu. Abans aquest organisme conjunt no sigui una realitat, les dues conselleries es

donen més marge per avaluar el desplegament territorial que ha de permetre “fer que en aquests mesos passin coses”, independentment dels tràmits legislatius de l'agència. Un dels reptes és que els propers mesos es pugui avançar en els sistemes d'informació dels dos àmbits, el social i sanitari, per tal que els dos puguin accedir

a la informació de les persones que atenen. Un cop desplegada, se'n podrien beneficiar un milió de persones, d'aquesta atenció integrada, que essencialment són ancians que pateixen múltiples malalties i que tenen dependència, o persones de totes les edats amb discapacitats i malalties cròniques. Les pro-

jeccions de futur preveuen que a Catalunya, l'any 2031, pràcticament un de cada quatre catalans tindrà més de 65 anys i s'haurà doblat el nombre de persones amb quatre o més problemes crònics de salut. El 2060 seran més d'un milió les persones de més de 65 anys i la població de 85 anys s'haurà triplicat.

SOLFINA RESTAURANT

CALÇOTS

Tots els caps de setmana

Menú Calçotada

Calçots
Carns a la brasa
Postres casolans
Pa, vi i aigua

30 €
IVA INCLÒS

Rt. Solfina Crta. Accés Costa Brava s/n - Palafolls www.solfina.cat Informació i reserves: 93 762 00 96

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Piñol Portaveu del grup de dimissionaris de l'Assemblea Nacional Catalana

“L'ANC ha de ser capaç de generar l'embat de la victòria”

‘NOSALTRES ACUSEM’ • “Aquella campanya va ser un èxit i la van invisibilitzar. Havia d'anar seguida d'un conjunt d'accions al territori i acabar amb una manifestació davant del Parlament” **RUPTURA** • “S'ha trencat la confiança. Nosaltres volem una moció de confiança o promoure noves eleccions. Ara és el moment perquè aquesta sigui un crisi de creixement”

Cati Morell / Taempus
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

És un dels tretze secretaris que dissabte van presentar la dimissió de l'Assemblea Nacional Catalana després de l'últim ple. El detonant va ser, segons ell, l'abús de poder de la presidenta, Dolors Feliu, respecte a la creació d'una llista cívica que, des del punt de vista dels dimissionaris, hauria de ser indissociable d'un embat cap a la independència. Ahir aquest diari va sol·licitar també una entrevista amb la presidenta de l'assemblea, Dolors Feliu, però la resposta va ser negativa

Quan comença el conflicte?
Al setembre, quan des del grup de treball Acció posem en marxa la campanya *Nosaltres acusem*, basada en els plantejaments del llibre *Causa general*, del periodista d'El Punt Avui Jordi Panyella. Aquella campanya va ser un èxit i la van invisibilitzar. Havia d'anar seguida d'un conjunt d'accions al territori per acabar amb una concentració davant del Parlament, però des del Comitè Permanent ens van veure com una cèl·lula perillosa i ens van començar a posar entrebancs, fins al punt de dissoldre l'equip que havíem fet la campanya i repartir el seguiment de la campanya entre el grup d'Acció i Mobilització Territorial i el grup de Participació i Acció Sectorial. En aquell moment, però, ja hi havia assemblees territorials que estaven recollint signatures i es va organitzar una reunió telemàtica en què van participar un centenar de territorials. Era un èxit i ho van voler aturar.

Per què? Hi havia pressions d'algu?
No. És una qüestió d'egos.

Alguns diuen que hi ha hagut pressions del govern.
No... Tots vam veure com es van omplir els autocars després

Josep Piñol, ahir a Cornellà ■ C. MORELL / TAEMPUS

que el president Aragonès anunciés que no aniria a l'Onze de Setembre. Sí que hi ha persones vinculades a partits polítics dins del secretariat... Lligades a Poble Lliure, i a ERC, però mai no hem detectat pressions partidistes.

Des del setembre fins ara, com s'ha gestionat la tensió amb el Comitè Permanent?

Ens van dir que no ens hi podíem reunir nosaltres. La tensió ha anat pujant... De fet, ara hem dimissió un grup en bloc, però ja

hi ha hagut dimissions abans. Hi ha hagut persones que no han pogut suportar l'estrès emocional que ha suposat intentar treballar des d'una entitat en què no es respecten els principis democràtics.

Però sí que hi ha una reunió...
Sí, fem una reunió, en què Jordi Pessarodona intenta fer de pont per salvar la situació i trobar una sortida bona per a l'ANC. Però els membres del Comitè Permanent venen a dir-nos que deixaran d'insultar

ESTUDIAR EL PASSAT PER CREAR EL FUTUR

Llicenciat en història, ha anat i estudiat el passat no només de Catalunya i l'Estat espanyol, sinó de tots aquells llocs on s'han viscut processos d'independència que poden servir de model en algun sentit per a Catalunya. Ferm defensor de la declaració unilateral d'independència el 2017, ara defensa la creació d'un context de tensió que elevi la temperatura social per avançar cap a la independència. Creu que la llista cívica hauria de sorgir de la generositat dels partits i les entitats a favor d'un projecte comú i compartit.

■ C. MORELL

oportunitat perquè l'ANC torni a ser un espai que lideri l'embat cap a la independència.

Com?

Quan vam generar la idea de la declaració unilateral d'independència, vam crear un discurs que anava més enllà de les accions de mobilització. Ara no n'hi ha. De totes les conferències que s'han fet, anem a una conferència nacional sense fil conductor. Necessitem aquest fil abans de crear la llista cívica. Amb el *Preparem-nos*, no podem fer la independència. Necessitariem set milions d'independentistes i molta gent disposada a deixar de pagar impostos, i això dona la raó a Junqueras i Rovira, que sostenen que

Ens van veure com una cèl·lula perillosa i ens van començar a posar entrebancs, fins a dissoldre'ns

n'hem de ser més. El que necessitem és una estratègia per a l'endemà de la victòria: primer, hem de celebrar-ho (la celebració del 14 d'abril va posar fi a la monarquia; en canvi, el 21 de desembre del 17 tots ens vam quedar a casa); després, hem de defensar la victòria (l'Estat espanyol no és democràtic respecte a Catalunya), i, finalment, quan hi ha hagut repressió, hem de generar el context del 3 d'octubre i mantenir-lo en el temps. Això és difícil, però és possible. L'ANC ha de ser capaç de generar l'embat de la victòria. ■

nos i faltar al respecte.

Però no en teniu prou...

No. S'ha trencat la confiança. Nosaltres volem que hi hagi una moció de confiança o que es recullin signatures per promoure noves eleccions. Aquest és el moment perquè aquesta sigui una crisi de creixement.

Heu pensat que aquest pas podria posar fi a l'Assemblea?
Sí, però nosaltres presentem una alternativa i volem que aquesta crisi esdevingui una

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Imatge d'arxiu de cues de ciutadans en un col·legi a Barcelona durant les votacions de la consulta del 9 de novembre del 2014 a Catalunya ■ J.L.

Més enllà de Pegasus

OBJECTIU • La investigació contra l'equip sabotejador de Tal Hanan revela un nou cas en què la tecnologia digital israeliana té l'independentisme català com a víctima **POTÈNCIA** • Israel es referma com a potència exportadora d'armes cibernètiques i es creu que acull altres grups similars al Team Jorge

Joan Cabasés

Beirut

“El govern busca l'origen de l'atac informàtic que va fer caure els seus portals. Els llocs web de la Generalitat van quedar bloquejats hores abans que comencés la votació del 9-N, i altres entitats, com l'ANC i Òmnium, també n'han estat víctimes en moments clau.” Malgrat alguna llicència d'edició, així és com el periodista Xavi Aguilar va titular i subtitular una informació publicada en aquest diari l'11 de novembre del 2014. Catalunya paia l'èxit de mobilització del referèndum, amb més de dos milions de votants, mentre les seves autoritats encara s'esforçaven a entendre l'atac amb què algú havia intentat torpedinar la votació.

L'aleshores president de la Generalitat, Artur Mas, assegurava hores més tard que les institucions catalanes havien rebut “el ciberatac més important de la seva història”. Els experts consideraven que l'agressió era relativament senzilla d'executar, tot i que només a l'abast de professionals. L'atac va saturar portals web vinculats a la consulta, fins a multiplicar per 60.000 el seu tràfic habitual. L'origen semblaven ordinadors ubicats als EUA, a Rússia i a la Xina, cosa que desorientava els investigadors. Però el búnquer des d'on es disparaven els missils digitals es trobava al contorn mediterrani. Gir Megiddo, Frédéric Métézeau i Omer Benjakob són els periodistes que han destapat l'existència d'un equip clandestí de sabotejadors amb seu a la ciutat israeliana de Modiin que es vanta

d'haver perpetrat l'atac contra el 9-N i contra 33 processos democràtics arreu del món. Un israelià amb experiència com a sotscomandant de l'exèrcit n'és el líder: es diu Tal Hanan, tot i que amaga la seva identitat i es fa conèixer com a Jorge. Ell i els seus ajudants formen el Team Jorge, una companyia que ofereix serveis per desinformar i boicotejar. L'objectiu: distorsionar la realitat i escampar propaganda a internet, ja sigui per manipular l'opinió pública o per enaltir i ensorrar candidats polítics.

“Parlaran del que vulguem”

La investigació dels tres reporters, coordinada per Forbidden Stories, ha consistit a fer-se passar per col·laboradors d'un líder africà interessat a ajornar unes eleccions. Les converses enregistrades durant les negociacions, en què els boicotejadors expliquen les seves capacitats als clients potencials, revelen confessions i el seu *modus operandi*. Hanan hi explica que un dels seus productes estel·lars és un exèrcit de milers de comptes falsos que els permeten propagar “missatges de manera massiva” a les xarxes socials. Asseguren que han fet servir aquest sistema de creació de perfils per manipular disset eleccions i que és difícil d'identificar, ja que construeix identitats digitals complexes. Els perfils tenen noms i fotografies i tenen de manera automàtica presència en múltiples xarxes socials, un aniversari, un correu electrònic i un rastre digital de diversos anys enrere. Hanan els va mostrar en directe la facilitat amb què podien construir milers de perfils: “En dues

De Palestina a la Generalitat

Tot i que el Team Jorge reivindicava la seva independència, Ben-David veu plausible que el co-neixement que exporten a la resta del món hagi estat desenvolupat a Israel, on, lamenta, “la lògica de l'espionatge per controlar poblacions és popular”. L'experta alerta que “fa molts anys que aquestes tecnologies s'utilitzen contra els palestins” i que se sap “com d'efectives poden ser”. Ara, la temptació d'utilitzar-les contra la mateixa ciutadania israeliana, així com contra poblacions de la resta del món, és massa gran.

hores, podem fer que tot un país parli de la narrativa que vulguem.” També poden penetrar en el correu electrònic i el Telegram de rivals polítics. Davant dels periodistes, Hanan es va infiltrar al Telegram d'una persona que forma part de la campanya electoral de William Ruto, candidat a Kenya. Ho feia, a més, amb la capacitat d'enviar missatges des del perfil infiltrat a persones de la llista de contactes. La idea és crear el caos: “Puc escriure a aquest contacte el que penso de la seva dona, o li puc prometre que serà el meu proper cap de gabinet”, deia Hanan.

El Team Jorge evidencia l'existència d'un mercat mundial al servei de l'espionatge i de la desinformació, i en referma Israel com a potència exportadora. La proximitat de l'equip de Hanan amb l'exèrcit i amb la intel·ligència d'Israel, així com amb empreses capdavanteres del sector, dibuixen un caldo de cultiu que ha provocat altres escàndols. Com el cas Pegasus, un sistema d'infiltració als telèfons mòbils que ha estat utilitzat contra milers d'opositors i d'activistes d'arreu del món, també de l'independentisme català.

Anat Ben-David, professora de comunicació a la Universitat Oberta d'Israel, recorda que l'ús de perfils falsos o la infiltració als telèfons mòbils ja existien abans. “Però aquesta companyia ha combinat totes aquestes eines en un mateix paquet de serveis, i això és una novetat”, diu en declaracions a El Punt Avui. Ben-David té coll avall que altres firmes deuen estar oferint el mateix: “El coneixement i la tecnologia hi són —constata—; només cal estar mancat de principis morals per fer-ho.” ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Pronòstics

No hi ha profetes que encertin el futur. Hi ha persones que per intuïció barrejada amb informació fan anuncis més o menys creïbles. És el cas de Josep Borrell. L'alt representant de la UE assegurava el cap de setmana que a la guerra a Ucraïna li quedarien cent dies; és a dir, que en plena primavera pot solucionar-se en un sentit o un altre. Divendres farà un any que va començar i ningú preveia que seria tan llarga ni tampoc qui en seria el guanyador o el perdedor, o bé si acabaríem sent-ne tots perdedors. Auguris incerts que ni Borrell ni el president dels Estats Units, ni els que fan pronòstics i que estan més informats que la resta dels humans saben exactament com acabaran. Un altre tema també profètic que res no té a veure amb la guerra és la sequera a Catalunya. Segons un estudi fet per la NASA, l'abril serà molt plujós. Segons diuen, caurà prou aigua per evitar les restriccions que s'haurien de fer. Una previsió que queda llunyana tenint en compte que els experts diuen que només és fiable allò que no vagi més enllà dels quatre o sis dies. Difícil preveure la fi de la guerra i difícil preveure l'esperada pluja. I encara més difícil preveure qui guanyarà les eleccions municipals del maig quan queden 98 dies. La dificultat prové del panorama polític actual, on s'està creant la sensació que ningú s'entén, tant en referència a la coalició de govern PSOE-Unides Podem com en el cas de Catalunya ERC-JxCat. Les ara manques d'entesa hauran de ser possibles el 28-M, ja que el que sí que és cert és que ningú guanyarà per majoria absoluta. Obsessió dels polítics a l'Ajuntament de Barcelona. D'una manera o altra hi ha tres candidats que anuncien que deixaran la política si no poden ser alcaldes: Maragall, Trias, Collboni i, fins i tot, Colau; un fet que fa que hàgim d'estar molt pendents de les llistes. Ja en parlaré.

Josep Piñol

Portaveu del grup de dimissionaris de l'Assemblea Nacional Catalana

“L'ANC ha de ser capaç de generar l'embat de la victòria”

'NOSALTRES ACUSEM' → “Aquella campanya va ser un èxit i la van invisibilitzar. Havia d'anar seguida d'un conjunt d'accions al territori i acabar amb una manifestació davant del Parlament”.

RUPTURA → “S'ha trencat la confiança. Nosaltres volem una moció de confiança o promoure noves eleccions. Ara és el moment perquè aquesta sigui un crisi de creixement”.

CATI MORELL / TEAMPUS
Cornellà de Llobregat

És un dels tretze secretaris que dissabte van presentar la dimissió de l'Assemblea Nacional Catalana després de l'últim ple. El detonant va ser, segons ell, l'abús de poder de la presidenta, Dolors Feliu, respecte a la creació d'una llista cívica que, des del punt de vista dels dimissionaris, hauria de ser indissociable d'un embat cap a la independència. Ahir aquest diari va sol·licitar també una entrevista amb la presidenta de l'assemblea, Dolors Feliu, però la resposta va ser negativa.

“**Ens van veure com una cèl·lula perillosa i ens van començar a posar entrebancs, fins a dissoldre'ns**”

Quan comença el conflicte?

Al setembre, quan des del grup de treball Acció posem en marxa la campanya Nosaltres acusem, basada en els plantejaments del llibre Causa general, del periodista d'El Punt Avui Jordi Panyella. Aquella campanya va ser un èxit i la van invisibilitzar. Havia d'anar seguida d'un conjunt d'accions al territori per acabar amb una concentració davant del Parlament, però des del Comitè Permanent ens van veure com una cèl·lula perillosa i ens van començar a posar entrebancs, fins al punt de dissoldre l'equip que havíem fet la campanya i repartir el seguiment de la campanya entre el grup d'Acció i Mobilització Territorial i el grup de Participació i Acció Sectorial. En aquell moment, però, ja hi havia assemblees territorials que estaven recollint signatures i es va organitzar una reunió telemàtica en què van participar un centenar de territorials. Era un èxit i ho van voler aturar.

Per què? Hi havia pressions d'algú?

No. És una qüestió d'egos.

Alguns diuen que hi ha hagut pressions del govern.

No... Tots vam veure com es van omplir els autocars després que el president Aragonès anunciés que no aniria a l'Onze de Setembre. Sí que hi ha persones vinculades a partits polítics dins del secretariat... Lligades a Poble Lliure, i a ERC, però mai no hem detectat pressions partidistes.

Des del setembre fins ara, com s'ha gestionat la tensió amb el Comitè Permanent?

Ens van dir que no ens hi podíem reunir nosaltres. La tensió ha anat pujant... De fet, ara hem dimitit un grup en bloc, però ja hi ha hagut dimissions abans. Hi ha hagut persones que no han pogut suportar l'estrès emocional que ha suposat intentar treballar des d'una entitat en què no es respecten els principis democràtics.

Però sí que hi ha una reunió...

Sí, fem una reunió, en què Jordi Pessarrodona intenta fer de pont per salvar la situació i trobar una sortida bona per a l'ANC. Però els membres del Comitè Permanent

Josep Piñol, ahir a Cornellà / C. MORELL / TEAMPUS

Estudiar el passat per crear el futur

Llicenciat en història, ha analitzat i estudiat el passat no només de Catalunya i l'Estat espanyol, sinó de tots aquells llocs on s'han viscut processos d'independència que poden servir de model en algun sentit per a Catalunya. Ferm defensor de la declaració unilateral d'independència el 2017, ara defensa la creació d'un context de tensió que elevi la temperatura social per avançar cap a la independència. Creu que la llista cívica hauria de sorgir de la generositat dels partits i les entitats a favor d'un projecte comú i compartit.

venen a dir-nos que deixaran d'insultar-nos i faltar al respecte.

Però no en teniu prou...

No. S'ha trencat la confiança. Nosaltres volem que hi hagi una moció de confiança o que es recullin signatures per promoure noves eleccions. Aquest és el moment perquè aquesta sigui una crisi de creixement.

Heu pensat que aquest pas podria posar fi a l'Assemblea?

Sí, però nosaltres presentem una alternativa i volem que aquesta crisi esdevingui una oportunitat perquè l'ANC torni a ser un espai que lideri l'embat cap a la independència.

Com?

Quan vam generar la idea de la declaració unilateral d'independència, vam crear un discurs que anava més enllà de les accions de mobilització. Ara no n'hi ha. De totes les conferències que s'han fet, anem a una conferència nacional sense fil conductor. Necessitem aquest fil abans de crear la llista cívica. Amb el Preparem-nos, no podem fer la independència. Necessitaríem set milions d'independentistes i molta gent disposada a deixar de pagar impostos, i això dona la raó a Junqueras i Rovira, que sostenen que n'hem de ser més. El que necessitem és una estratègia per a l'endemà de la victòria: primer, hem de celebrar-ho (la celebració del 14 d'abril va posar fi a la monarquia; en canvi, el 21 de desembre del 17 tots ens vam quedar a casa); després, hem de defensar la victòria (l'Estat espanyol no és democràtic respecte a Catalunya), i, finalment, quan hi hagi repressió, hem de generar el context del 3 d'octubre i mantenir-lo en el temps. Això és difícil, però és possible. I l'ANC ha de ser capaç de generar l'embat de la victòria.—

Més enllà de Pegasus

OBJECTIU → La investigació contra l'equip sabotejador de Tal Hanan revela un nou cas en què la tecnologia digital israeliana té l'independentisme català com a víctima.

POTÈNCIA → Israel es referma com a potència exportadora d'armes cibernètiques i es creu que acull altres grups similars al Team Jorge.

JOAN CABASÈS
Beirut

“El govern busca l'origen de l'atac informàtic que va fer caure els seus portals. Els llocs web de la Generalitat van quedar bloquejats hores abans que comencés la votació del 9-N, i altres entitats, com l'ANC i Òmnium, també n'han estat víctimes en moments clau.” Malgrat alguna llicència d'edició, així és com el periodista Xavi Aguilar va titular i subtitular una informació publicada en aquest diari l'11 de novembre del 2014. Catalunya paia l'èxit de mobilització del referèndum, amb més de dos milions de votants, mentre les seves autoritats encara s'esforçaven a entendre l'atac amb què algú havia intentat torpedinar la votació.

L'aleshores president de la Generalitat, Artur Mas, assegurava hores més tard que les institucions catalanes havien rebut “el ciberatac més important de la seva història”. Els experts consideraven que l'agressió era relativament senzilla d'executar, tot i que només a l'abast de professionals. L'atac va saturar portals web vinculats a la consulta, fins a multiplicar per 60.000 el seu tràfic habitual. L'origen semblaven ordinadors ubicats als EUA, a Rússia i a la Xina, cosa que desorientava els investigadors. Però el búnquer des d'on es disparaven els missils digitals es trobava al contorn mediterrani. Gir Megiddo, Frédéric Métezeau i Omer Benjakob són els periodistes que han destapat l'existència d'un equip clandestí de sabotejadors amb seu a la ciutat israeliana de Modiin que es vanta d'haver perpetrat l'atac contra el 9-N i contra 33 processos de-

Imatge d'arxiu de cues de ciutadans en un col·legi a Barcelona durant les votacions de la consulta del 9 de novembre del 2014 / J.L.

mocràtics arreu del món. Un israelià amb experiència com a sotscomandant de l'exèrcit n'és el líder: es diu Tal Hanan, tot i que amaga la seva identitat i es fa conèixer com a Jorge. Ell i els seus ajudants formen el Team Jorge, una companyia que ofereix serveis per desinformar i boicotejar. L'objectiu: distorsionar la realitat i escampar propaganda a internet, ja sigui per manipular l'opinió pública o per enlletir i ensorrar candidats polítics.

“Parlaran del que vulguem”

La investigació dels tres reporters, coordinada per Forbidden Stories, ha consistit a fer-se passar per col·laboradors d'un líder africà interessat a ajornar unes eleccions. Les converses enregistrades durant les negociacions, en què els boicotejadors expliquen les seves capacitats als clients potencials, revelen confessions i el seu modus operandi. Hanan hi explica que un dels seus productes estrella és un exèrcit de milers de comptes falsos que els permeten propagar “missatges de manera massiva” a les xarxes socials. Asseguren que han fet servir aquest sistema de creació de perfils per manipular disset eleccions i que és difícil d'identificar, ja que construeix identitats digitals complexes. Els perfils tenen noms i fotografies i tenen de manera automàtica presència en múltiples xarxes socials, un aniversari, un correu electrònic i un rastre digital de diversos anys enrere. Hanan els va mostrar en directe la facilitat amb què podien construir milers de perfils: “En dues hores, podem fer que tot un país parli de la narrativa que vulguem.”

També poden penetrar en el correu electrònic i el Telegram de rivals polítics. Davant dels periodistes, Hanan es va infiltrar al Telegram d'una persona que forma part de la campanya electoral de William Ruto, candidat a Kenya. Ho feia, a més, amb la capacitat d'enviar missatges des del perfil infiltrat a persones de la llista de contactes. La idea és crear el caos: “Puc escriure a aquest contacte el que penso de la seva dona, o li puc prometre que serà el meu proper cap de gabinet”, deia Hanan.

tampoc qui en seria el guanyador o el perdedor, o bé si acabaríem sent-ne tots perdedors. Auguris incerts que ni Borrell ni el president dels Estats Units, ni els que fan pronòstics i que estan més informats que la resta dels humans saben exactament com acabaràn. Un altre tema també profètic que res no té a veure amb la guerra és la sequera a Catalunya. Segons un estudi fet per la NASA, l'abril serà molt plujós. Segons diuen, caurà prou aigua per evitar les restriccions que s'haurien de fer. Una previsió que queda llunyana tenint en compte que els experts diuen que només és fiable allò que no vagi més enllà dels quatre o sis dies. Difícil preveure la fi de la guerra i difícil preveure l'esperada pluja. I encara més

difícil preveure qui guanyarà les eleccions municipals del maig quan queden 98 dies. La dificultat prové del panorama polític actual, on s'està creant la sensació que ningú s'entén, tant en referència a la coalició de govern PSOE-Unides Podem com en el cas de Catalunya ERC-JxCat. Les ara manques d'entesa hauran de ser possibles el 28-M, ja que el que sí que és cert és que ningú guanyarà per majoria absoluta. Obsessió dels polítics a l'Ajuntament de Barcelona. D'una manera o altra hi ha tres candidats que anuncien que deixaran la política si no poden ser alcaldes: Maragall, Trias, Collboni i, fins i tot, Colau; un fet que fa que hàgim d'estar molt pendents de les llistes. Ja en parlarem.—

OPINIÓ Lluís Falgàs

Pronòstics

No hi ha profetes que encertin el futur. Hi ha persones que per intuïció barrejada amb informació fan anuncis més o menys creïbles. És el cas de Josep Borrell. L'alt representant de la UE assegurava el cap de setmana que a la guerra a Ucraïna li queden cent dies; és a dir, que en plena primavera pot solucionar-se en un sentit o un altre. Divendres farà un any que va començar i ningú preveia que seria tan llarga ni

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell de lectors

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i les nostres produccions a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
<http://www.elpuntavui.cat>
972.18.64.00. Falgàs, 13. 17005. Girona

De set en set

Anna Carreras Aubets

Barres de bar

Assereu's en una barra de bar sol tenir un component molt interessant de *divertimento*. Un dia a mitja tarda arriba una dona amb ínfules de poetessa i afirma que després de dinar ha quedat abandonada a les mans de Morfeu. El de més enllà li pregunta si el tal Morfeu la té gaire grossa. Riures. Una noia llegeix una novel·la amb una cervesa gallega al davant. Porta un jersei de coll alt de color carn i no s'ha posat sostenidors. El murri de torn li diu que es tapi, que si no li tocarà els mugrons i podrà sintonitzar Ràdio Andorra. Riures. El tercer començant per la dreta explica, emprenyat, que s'ha quedat a dues de completar el Paraulògic i l'altre li diu que ja és massa granadet per jugar a caçar Pokémons. Riures. El personal que està a l'altra banda de la barra de bar és més psicòleg que els psicòlegs. Són contenidors d'històries personals, dramàtiques o no, i han d'escollir i callar, tret que els demanin l'opinió. Aquestes pobres víctimes de la merda aliena deuen arribar a casa seva amb el cap com un timbal. Una barra de bar sol tenir, quasi sempre, els mateixos feligresos. I quan entra un foraster, s'activen la crítica mordaç i els comentaris en veu baixa. Hi ha qui exigeix un got de tub de vodka a les deu del matí i hi ha qui es fot ganyot avall una tapa de croquetes a les dues de la matinada. Un dia un paio volia seduir una noia i va fent tants malabarismes dalt del tamboret que va caure de cap a terra, llençant totes les llaunes de la nevera contra la qual es va estampar. Encara rodolen pels carrers buscant una altra barra de bar.

EDITORIAL

El 'ciberatac' de l'Estat

Les últimes revelacions sobre l'autoria material del ciberatac massiu contra la Generalitat de Catalunya en els dies de la consulta sobre la independència del 9-N del 2014 per part de l'empresa israeliana Demoman International, aporten una evidència més de la guerra bruta, sense escrúpols ni reserves, desencadenada per Espanya per aturar a qualsevol preu la deriva sobiranista de Catalunya. El fet que la tecnologia utilitzada per aquesta empresa per realitzar l'atac sigui material sensible d'intel·ligència que Israel només autoritza a vendre als estats, no deixa de ser una simple formalitat argumental per certificar el que ja ha quedat a bastament demostrat els darrers anys amb l'espionatge indiscriminat a ciutadans

amb Pegasus, la infiltració de policies dins l'activisme independentista, les escoltes telefòniques en investigacions prospectives, l'espionatge il·legal fora del territori espanyol, l'ús de les clauveres de l'Estat i dels 'fons reservats' per criminalitzar líders nacionalistes, o la manipulació del Tribunal Constitucional per posar fora de la llei l'activitat política del Parlament i el govern catalans de signe independentista, per citar alguns exemples.

La decisió estava presa des de molt abans del desafiament constitucional de la tardor del 2017 i la podem situar a partir del viratge sobiranista del catalanisme després de la sentència de l'Estatut (2010) i la implosió del pacte autonòmic de la Transició. És

necessari remarcar-ho: no era una decisió judicial arran d'uns fets presumptament il·legals, sinó una decisió política, d'Estat, d'encetar una guerra total contra l'amenaça independentista a Catalunya, per molt que al darrere hi hagués un moviment pacífic i democràtic, per molta erosió que això provoqués a l'estat de dret, les institucions judicials, els drets protegits per la Constitució i la qualitat democràtica a Espanya. A Pedro Sánchez no li cal justificar-ho i caldrà veure si Europa obliga l'Estat a corregir-ho. Per tant, aquest és el terreny de joc i aquestes són les regles. I això és el que han de tenir en compte tant els independentistes per defensar les seves legítimes aspiracions com els autèntics demòcrates per sostenir les seves.

La foto

Massa burocràcia. Ramaders i pagesos omplen de papers triturats l'entrada d'Acció Climàtica a Lleida per denunciar l'excés de burocràcia que han d'assumir ■ ACN / L. CORTÉS

Keep calm

Comparacions odioses

Andreu Pujol

mer ministre britànic, el conservador Rishi Sunak: "El meu agraïment va per a Nicola Sturgeon pel seu llarg servei. Li desitjo tot el millor per als seus pròxims passos." Aquell mateix dia a 1.262 quilòmetres de distància en línia recta, que són els que separen Londres de Madrid, l'economista Antonio Cabrales és forçat a dimidir com a conseller del Banc d'Espanya a causa de les pressions del Partit Popular. El motiu del comiat forçós del prestigiós acadèmic és que l'any 2018 va ser un dels 52 signants d'una carta de suport a Clara Ponsati dirigida a la Universitat de Saint Andrews. El pretext és tan rebuscat i la connexió amb l'inde-

pendentisme és tan tangencial i secundària que la maniobra esdevé una al·legoria perfecta del sectarisme fanàtic que es practica a la política espanyola, on l'independentisme és un tema tabú, criminalitzat des d'una maquinària propagandística formada per premsa i representants polítics. Dos fets produïts el mateix dia, al mateix continent, esdevenen la cara i la creu: els conservadors d'un indret comportant-se segons els canons de la civilització, mentre que els seus homòlegs meridionals, a qui potser hauríem de titllar més acuradament de reaccionaris, encara mantenen enceses les fogueres de la inquisició.

La frase del dia

Josu Jon Imaz

CONSELLER DELEGAT DE REPSOL

"Els alts preus energètics no han caigut del cel, són conseqüència de les decisions incorrectes adoptades per Europa"

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editors: Joan Vall Clara. Vicepresidents: Emili Gispert i Toni Muñoz. Administració: Carme Bosch. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats i Eduard Villacé. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Serveis: Lluís Cama. Webs i Sistemes: Josep Madrenas.

Director: Joan Vall Clara. Direcció: Toni Brosa, Susanna Oliveira, Toni Romero, Xevi Sala, Ana Serrano i Lluís Simon (Opinió i Sèries), Irene Casellas, Sara Muñoz, Carles Sabaté (Grans Formats); David Brugué (Nacional), Dolores Bellés (Europa-Món), Xevi Castellón (Cultura), Anna Puig (Comarques Gironines). Caps d'àrea: Francesc Espiga (Nacional), Anna Balcells (Europa-Món), Guillem Vidal (Cultura i Espectacles) i Núria Astorch (Comarques Gironines). Caps de secció: Teresa Márquez (Nacional), Raül Garcia (Europa-Món), Maria Palau (Cultura), Ure Comas (Comarques Gironines), Montse Martínez (Aparats), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Taulats, Aureli Rodríguez i Ramon Buch (Disseny), Manel Lladó (Fotografia) i Quim Puigvert (Llenguatge). Corresponsal a Madrid: David Portabella.

A la tres. Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat / @ToniBrosa

Poli bo, poli dolent

La resolució del Tribunal Suprem replicant la recent reforma del Codi Penal i mantenint la major duresa possible del càstig als condemnats per l'1-O, per damunt de la llei, de la potestat del legislador i dels drets de tots els afectats, no sorprèn, no pot sorprendre ningú. Tothom sap arribats a aquest punt qui són Marchena, Llàrena i tota la patuleia judicial, quin paper juguen en la història d'Espanya i de quina secular tradició nacional són hereus. El que sí que resulta veritablement sorprenent d'aquest nou episodi és la tossuderia de voler assenyalar-los només a ells, al poder judicial, com el generalíssim del *contó fosc* dictant la seva llei i tallant les ales als pretesos *jedi* de la democràcia plena i l'Espanya constitucional. Aquells que des del poder legislatiu (Congrés) i l'executiu (Moncloa) pretenen maquillar de *retrobrament* les restes d'una Catalunya atonyinada i repesaliada del dret i del revés. Quina sin-

“On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Suprem i al govern continuar tractant els autors de l'1-O com a delinqüents?”

drome d'Estocolm pot estar afectant aquells que detecten i posen en relleu la comprensió, la clemència i l'ànim de reconciliació en un Estat espanyol que mai, en cap moment, ha dubtat a utilitzar tota la força que calgui, el joc brut i l'inexora-

ble corró de l'Estat per esclafar l'intent del poble de Catalunya d'exercir el dret a l'autodeterminació dels pobles per vies pacífiques i democràtiques? Com es pot encaixar una mà sabent que l'altra mà t'ha clavet i et continuarà clavant tantes ganivetades com calgui per aconseguir el seu objectiu? És que els que espion, els que s'infiltra i els que busquen qualsevol argument real o fictici per criminalitzar independentistes no responen a les ordres i l'estratègia de l'Estat? On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Tribunal Suprem i al govern d'Espanya continuar assenyalant com a delinqüents personals uns ciutadans que van contribuir a celebrar un referèndum democràtic, des d'un Parlament i seguint un mandat electoral? Si Marchena és el dolent, Pedro Sánchez és el bo, però els dos són polis, o potser *piolins*. I la qüestió és que l'un i l'altre treballen coordinats per aconseguir exactament el mateix.

Les cares de la notícia

PRESIDENT ESPANYOL

Pedro Sánchez
Burla democràtica

El president del govern més progressista de la història ja fa temps que en les sessions de control no respon a les preguntes incòmodes sobre Pegasus o els policies infiltrats. Però no comparèixer al Parlament dient que no més retrà comptes al Congrés i al Senat és una burla institucional.

PRESIDENTA DE LA REPÚBLICA DE KOSOVA

Vjosa Osmani
Unilateral també val

Quinze anys després que Kosovo es va independitzar de Sèrbia per una declaració del seu parlament, la nova república ja és reconeguda per la meitat dels estats de l'ONU amb les potències occidentals al capdavant. L'Estat espanyol, en canvi, es posa al costat de Rússia, la Xina o l'Índia.

EXÀRBITRE

Enríquez Negreira
Conflicte d'interessos

Ser vicepresident del Comitè Tècnic d'Àrbitres – que avalua i fa seguiment dels col·legiats del futbol professional – i alhora oferir serveis professionals sobre arbitratge als clubs participants és passar-se l'ètica per l'engonal i una indignitat venint d'algú que havia d'impartir justícia quan arbitrava.

De reüll

Bocabadada. Així es com em vaig quedar després de mirar el vídeo de simulació de la pista sobre el mar que un grup format per enginyers, economistes i un ecòleg han presentat per ampliar l'aeroport del Prat. Per un moment vaig pensar que vivíem en un país ric, que es pot permetre somiar en infraestructures de gran envergadura perquè la resta –si parlem de mobilitat, la xarxa aeroportuària ja existent, la viària i la ferroviària– està completament desenvolupada, funciona a la perfecció i només es pot aspirar a allò que és excel·lent. Però de rics no ho som pas a Catalunya. Però el que segur que hi ha és una llarga cua d'inversors esperant a

Núria Astorch

fer-se més rics amb l'execució d'un projecte que els promotors han valorat en 2.200 milions d'euros. Vatuia l'olla! I si deixem de banda la inversió, els impulsors sostenen que l'impacte mediambiental serà menor que el dels projectes presentats fins ara. Diuen, per exemple, que la pista se sostindria mitjançant pilons recoberts amb roca calcària artificial que atrauran vida marina. Això serà un cop construïda, perquè aquesta instal·lació no apareixerà per generació espontània al mig del Mediterrani! Per no començar la pista per la teulada, la qüestió de fons que caldria dirimir en primer lloc és: és realment necessària l'ampliació del Prat?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Un "ovni" ben particular

■ Darrerament, a l'espai aeri canadenc, s'hi han detectat alguns objectes voladors no identificats. Dada que tot lector que estigui al dia ja té registrada. Però del que no se l'ha informat és que servidor, membre d'una minoria objectivament identificable, a l'exili literari en català (per si encara hi cap més minoria), ha observat un detall alhora preocupant i especialment significatiu en un objecte volador en particular, encara sense identificar, que ha passat per alt, molt alt, a les forces aèries del país en qüestió, a saber: una bandera espanyola amb les segies inicials: Vox, PP, Cs, PSOE... i altres sigles encara més ancorades a la dreta del, diguem-ne, pendó.

A hores d'ara es desconeix què hi feia un artefacte tan aliè i tan lleig suspès en l'estratosfera en forma de globus, més inflat que un pit de *matxo* "espanyoler". Alertats, els caces canadencs, distingits amb quatre boniques barres i una fulla vermella d'auró a les ales (cosa que m'ha omplert de patriòtic orgull), l'han abatut, per si de cas i, amb mateix fer, curar-se en salut.

Per a més detalls del succés, poden posar-se en contacte amb l'únic testimoni ocular d'aital singular report, subjectivament verificable.

JOSEP JUST SABATER
Canadà

Programació comparada

■ Els pocs programes humorístics de TV3 ens fan replantejar l'humor i l'humor tectònic, és a dir: un humor que fa molts anys que hi és, *Polònia*, fantàstic des del principi, i l'altre tectònic d'entrevistes, si es pot dir així i entre cometes, *Zona Franca*. Tot i que el format és diferent de temàtica, contingut, pot ser que en aquest humor punyent a vegades segons quins comentaris puguin no agradar. A veure, molt fàcil, tenim present l'ex-president Maragall, que en cap moment es va sentir molest o ofès per l'imitador, per allò de: "Què cabrón...?" oi? O també l'ex-president Montilla... Tot plegat, a Polònia, és clar, ho recordeu? Veritable humor. Sense ofendre ningú, el *Zona Franca*, ja pel contingut, simplement veure a quina hora s'emetia... Per tant, hem de considerar i comparar l'humor polític que encara en podem gaudir amb un altre certament punyent perquè l'humor també té els seus límits.

XAVIER FARRÉ
Barcelona

KEEP CALM

Andreu Pujol

Comparacions odioses

La primera ministra d'Escòcia, Nicola Sturgeon, anuncia des de la seva residència oficial d'Edimburg, Bute House, que ha pres la decisió de plegar. Al·lega estar fatigada per la pressió i la tensió pròpies de la professió: "Sé que amb el pas del temps tindrà cada cop menys energia per dedicar-me a la feina", ha explicat en roda de premsa. Si aquest és el veritable motiu de la seva renúncia o no, s'anirà aclarint a poc a poc. Essent una independentista de pedra picada i una ferma defensora de celebrar un segon referèndum d'autodeterminació per Escòcia, la seva partença provoca, tot i així, unes paraules de cortesia del primer ministre britànic, el conservador Rishi Sunak: "El meu agraïment va per a Nicola Sturgeon pel seu llarg servei. Li desitjo tot el millor per als seus pròxims passos." Aquell mateix dia a 1.262 quilòmetres de distància en línia recta, que són els que separen Londres de Madrid, l'economista Antonio Cabrales és forçat a dimitir com a conseller del Banc d'Espanya a causa de les pressions del Partit Popular. El motiu del comiat forçat del prestigiós acadèmic és que l'any 2018 va ser un dels 52 signants d'una carta de suport a Clara Ponsatí dirigida a la Universitat de Saint Andrews. El pretext és tan rebuscat i la connexió amb l'independentisme és tan tangencial i secundària que la maniobra esdevé una al·legoria perfecta del sectarisme fanàtic que es practica a la política espanyola, on l'independentisme és un tema tabú, criminalitzat des d'una maquinària propagandística formada per premsa i representants polítics. Dos fets produïts el mateix dia, al mateix continent, esdevenen la cara i la creu: els conservadors d'un indret comportant-se segons els cànons de la civilització, mentre que els seus homòlegs meridionals, a qui potser hauriem de titllar més acuradament de reaccionaris, encara mantenen enceses les fogueres de la inquisició.

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Un "ovni" ben particular

Darrerament, a l'espai aeri canadenc, s'hi han detectat alguns objectes voladors no identificats. Dada que tot lector que estigui al dia ja té registrada. Però del que no se l'ha informat és que servidor, membre d'una minoria objectivament identificable, a l'exili literari en català (per si encara hi cap més minoria), ha observat un detall alhora preocupant i especialment significatiu en un objecte volador en particular, encara sense identificar, que ha passat per alt, molt alt, a les forces aèries del país en qüestió, a saber: una bandera espanyola amb les següents

inicials: Vox, PP, Cs, PSOE... i altres sigles encara més ancorades a la dreta del, diguem-ne, pendó. A hores d'ara es desconeix què hi feia un artefacte tan aliè i tan lleig suspès en l'estratosfera en forma de globus, més inflat que un pit de matxo "espanyoler". Alertats, els caces canadencs, distingits amb quatre boniques barres i una fulla vermella d'auró a les ales (cosa que m'ha omplert de patriòtic orgull), l'han abatut, per si de cas i, amb mateix fer, curar-se en salut. Per a més detalls del succés, poden posar-se en contacte amb l'únic testimoni ocular d'aital singular report, subjectivament verificable.

JOSEP JUST SABATER
Canadà

Programació comparada

Els pocs programes humorístics de TV3 ens fan replantejar l'humor i l'humor tectònic, és a dir: un humor que fa molts anys que hi és, Polònia, fantàstic des del principi, i l'altre tectònic d'entrevistes, si es pot dir així i entre cometes, Zona Franca. Tot i que el format és diferent de temàtica, contingut, pot ser que en aquest humor punyent a vegades segons quins comentaris puguin no

agradar. A veure, molt fàcil, tenim present l'expresident Maragall, que en cap moment es va sentir molest o ofès per l'imitador, per allò de: "Qué cabrón...", oi? O també l'expresident Montilla... Tot plegat, al Polònia, és clar, ho recordeu? Veritable humor. Sense ofendre ningú, el Zona Franca, ja pel contingut, simplement veure a quina hora s'emetia... Per tant, hem de considerar i comparar l'humor polític que encara en podem gaudir amb un altre certament punyent perquè l'humor també té els seus límits. XAVIER FARRÉ
Barcelona

L'EDITORIAL

El 'ciberatac' de l'Estat

Les últimes revelacions sobre l'autoria material del ciberatac massiu contra la Generalitat de Catalunya en els dies de la consulta sobre la independència del 9-N del 2014 per part de l'empresa israeliana Demo-Man International, aporten una evidència més de la guerra bruta, sense escrúpols ni reserves, desencadenada per Espanya per aturar a qualsevol preu la deriva sobiranista de Catalunya. El fet que la tecnologia utilitzada per aquesta empresa per realitzar l'atac sigui material sensible d'intel·ligència que Israel no més autoritza a vendre als estats, no deixa de ser una simple formalitat argumental per certificar el que ja ha quedat a bastament demostrat els darrers anys amb l'espionatge indiscriminat a ciutadans amb Pegasus, la infiltració de policies dins l'activisme independentista, les escoltes telefòniques en investigacions prospectives, l'espionatge il·legal fora del territori espanyol, l'ús de les clavegueres de l'Estat i

dels 'fons reservats' per criminalitzar líders nacionalistes, o la manipulació del Tribunal Constitucional per posar fora de la llei l'activitat política del Parlament i el govern catalans de signe independentista, per citar alguns exemples.

La decisió estava presa des de molt abans del desafiament constitucional de la tardor del 2017 i la podem situar a partir del viratge sobiranista del catalanisme després de la sentència de l'Estatut (2010) i la implosió del pacte autonòmic de la Transició. És necessari remarcar-ho: no era una decisió judicial arran d'uns fets presumptament il·legals, sinó una decisió política, d'Estat, d'encetar una guerra total contra l'amenaça independentista a Catalunya, per molt que al darrere hi hagués un moviment pacífic i democràtic, per molta erosió que això provoqués a l'estat de dret, les institucions judicials, els drets protegits per la Constitució i la qualitat democràtica a Espanya. A Pedro Sánchez no li cal justificar-ho i caldrà veure si Europa obliga l'Estat a corregir-ho. Per tant, aquest és el terreny de joc i aquestes són les regles. I això és el que han de tenir en compte tant els independentistes per defensar les seves legítimes aspiracions com els autèntics demòcrates per sostenir les seves.

LA FOTO

Massa burocràcia. Ramaders i pagesos omplen de papers triturats l'entrada d'Acció Climàtica a Lleida per denunciar l'excés de burocràcia que han d'assumir / ACN - L. CORTÉS

A LA TRES

Toni Brosa

Poli bo, poli dolent

La resolució del Tribunal Suprem replicant la recent reforma del Codi Penal i mantenint la major duresa possible del càstig als condemnats per l'1-O, per damunt de la llei, de la potestat del legislador i dels drets de tots els afectats, no sorprèn, no pot sorprendre ningú. Tothom sap arribats a aquest punt qui són Marchena, Larena i tota la patuleia judicial, quin paper juguen en la història d'Espanya i de quina secular tradició nacional són hereus. El que sí que resulta veritablement sorprenent d'aquest nou episodi és la tossuderia de voler assenyalar-los només a ells, al poder judicial, com el generalíssim del cantó fosc dictant la seva llei i tallant les ales als pretesos Jedi de la democràcia plena i l'Espanya constitucional. Aquells que des del poder legislatiu (Congrés) i l'executiu (Moncloa) pretenen maquillar de retrobament

On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Suprem i al govern continuar tractant els autors de l'1-O com a delinqüents?

DE REÜLL

Núria Astorch

Somnis de països rics

Bocabadada. Així es com em vaig quedar després de mirar el vídeo de simulació de la pista sobre el mar que un grup format per enginyers, economistes i un ecòleg han presentat per ampliar l'aeroport del Prat. Per un moment vaig pensar que vivíem en un país ric, que es pot permetre somiar en infraestructures de gran envergadura perquè la resta –si parlem de mobilitat, la xarxa aeroportuària ja existent, la viària i la ferroviària– està completament desenvolupada, funciona a la perfecció i només es pot aspirar a allò que és excels. Però de rics no ho som pas a Catalunya. Però el que segur que hi ha és una llarga cua d'inversors esperant a fer-se més rics amb l'execució d'un projecte que els promotors han valorat en 2.200 milions d'euros. Vataua l'olla! I si deixem de banda la inversió, els impulsors sostenen que l'impacte mediambiental serà menor que el dels projectes presentats fins ara. Diuen, per exemple, que la pista se sostindria mitjançant pilons recoberts amb roca calcària artificial que atrauran vida marina. Això serà un cop construïda, perquè aquesta instal·lació no apareixerà per generació espontània al mig del Mediterrani! Per no començar la pista per la teulada, la qüestió de fons que caldria dirimir en primer lloc és: és realment necessària l'ampliació del Prat?

LA FRASE DEL DIA

CONSELLER DELEGAT DE REPSOL

Josu Jon Imaz

Els alts preus energètics no han caigut del cel, són conseqüència de les decisions incorrectes adoptades per Europa

les restes d'una Catalunya atonyinada i represaliada del dret i del revés. Quina síndrome d'Estocolm pot estar afectant aquells que detecten i posen en relleu la comprensió, la clemència i l'ànim de reconciliació en un Estat espanyol que mai, en cap moment, ha dubtat a utilitzar tota la força que calgui, el joc brut i l'inexorable corró de l'Estat per esclafar l'intent del poble de Catalunya d'exercir el dret a l'autodeterminació dels pobles per vies pacífiques i democràtiques? Com es pot encaixar una mà sabent que l'altra mà t'ha clavat i et continuarà clavant tantes ganivetades com calgui per aconseguir el seu objectiu? És que els que espion, els que s'infilren i els que busquen qualsevol argument real o fictici

per criminalitzar independentistes no responen a les ordres i l'estratègia de l'Estat? On és la bondat del pacte del Codi Penal que permet al Tribunal Suprem i al govern d'Espanya continuar assenyalant com a delinqüents perillosos uns

ciutadans que van contribuir a celebrar un referèndum democràtic, des d'un Parlament i seguint un mandat electoral? Si Marchena és el dolent, Pedro Sánchez és el bo, però els dos són polis, o potser piolins. I la qüestió és que l'un i l'altre treballen coordinats per aconseguir exactament el mateix.

DE SET EN SET

Anna Carreras Aubets

Barres de bar

Assure's en una barra de bar sol tenir un component molt interessant de divertiment. Un dia a mitja tarda arriba una dona amb infuldes de poetessa i afirma que després de dinar ha quedat abandonada a les mans de Morfeu. El de més enllà li pregunta si el tal Morfeu la té gaire grossa. Riures. Una noia lleigeix una novel·la amb una cervesa gallega al davant. Porta un jersei de coll alt de color carn i no s'ha posat sostenidors. El murri de torn li diu que es tapi, que si no li tocarà els mugrons i podrà sintonitzar Ràdio Andorra. Riures. El tercer començant per la dreta explica, empenyat, que s'ha quedat a dues de completar el Paraulògic i l'altre li diu que ja és massa granadet per jugar a caçar Pokémons. Riures. El personal que està a l'altra banda de la barra de bar és més psicòleg que els psicòlegs. Són contenidors d'històries personals, dramàtiques o no, i han d'escoltar i callar, tret que els demanin l'opinió. Aquestes pobres víctimes de la merda aliena deuen arribar a casa seva amb el cap com un timbal. Una barra de bar sol tenir, quasi sempre, els mateixos feligresos. I qui entra un foraster, s'activen la crítica mordaç i els comentaris en veu baixa. Hi ha qui exigeix un got de tub de vodka a les deu del matí i hi ha qui es fot ganyot avall una tapa de croquetes a les dues de la matinada. Un dia un paio volia seduir una noia i va fent tants malabarismes dalt del tamboret que va caure de cap a terra, llençant totes les llaunes de la nevera contra la qual es va estampar. Encara rodolen pels carrers buscant una altra barra de bar.

LES CARES DE LA NOTÍCIA

PRESIDENT ESPANYOL
Pedro Sánchez

Burla democràtica

El president del govern més progressista de la història ja fa temps que en les sessions de control no respon a les preguntes incòmodes sobre Pegasus o els policies infiltrats. Però no comparèixer al Parlament dient que només retrà comptes al Congrés i al Senat és una burla institucional.

pàg 6

PRESIDENTA DE LA REPÚBLICA DE KOSOVA
Vjosa Osmani

Unilateral també val

Unilateral també val Quinze anys després que Kosova es va independitzar de Sèrbia per una declaració del seu parlament, la nova república ja és reconeguda per la meitat dels estats de l'ONU amb les potències occidentals al capdavant. L'Estat espanyol, en canvi, es posa al costat de Rússia, la Xina o l'Índia. pàg 11

EXÀRBITRE
Enríquez Negreira

Conflicte d'interessos

Ser vicepresident del Comitè Tècnic d'Àrbitres –que avalua i fa seguiment dels col·legiats del futbol professional– i alhora oferir serveis professionals sobre arbitratge als clubs participants és passar-se l'ètica per l'engonal i una indignitat venint d'algú que havia d'impartir justícia quan arbitrava. L'Esportiu, pàg 4

Fes d'errades: EL PUNT AVUI agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, EL PUNT AVUI publicarà la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@elpuntavui.cat.

BÀSQUET EUROLLIGA

Camí per refer

El Barça, després del sotrac en la copa, torna a la competició amb la intenció de consolidar el bon paper a Europa contra un rival que el vol atrapar

20.45 h / DAZN

Barça - Mònaco

HOQUEI Lliga EUROPEA

Triomfs del Barça i el Reus, empat del Noia i derrota del Calafell

BÀSQUET COPA

Badalona desitja ser seu regular

L'alcalde explica que treballen per tornar-hi el 2027

ATLETISME

Bestué, Benach, Guerrero, Mechaal i Guerra, a l'uropeu

GIRONA

El club compra els terrenys per construir-hi una ciutat esportiva

L'ESPORTIU

lesportiudefatalunya.cat

Divendres, 24 de febrer de 2023

Any XXII. Núm. 7643

Edició Nacional

Preu: 0,50€

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D' EL 9 ES JORNAL DE CATALUNYA

EFE / A. VAUGHAN

ENCARA NO

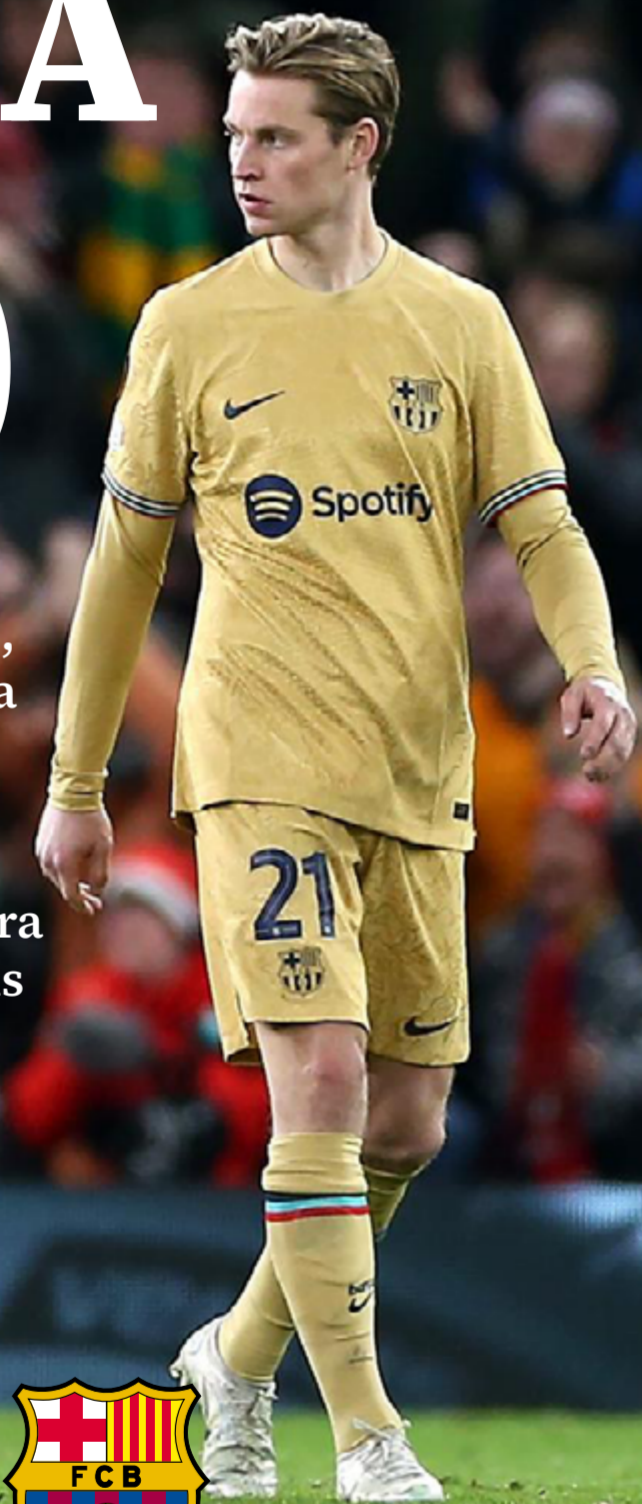

El Barça cau a Old Trafford i, com en la Champions, queda arraconat de seguida de l'Europa League

L'equip fa una senyora primera part, però es veu superat pels majors recursos del United en la segona

2-1

ENCARA NO

El Barça cau a Old Trafford i, com en la Champions, queda arraconat de seguida de l'Europa League

L'equip fa una senyora primera part, però es veu superat pels majors recursos del United en la segona

2-1

EFE / A. VAUGHAN

BÀSQUET EUROLLIGA

Camí per refer

El Barça, després del sotrac en la copa, torna a la competició amb la intenció de consolidar el bon paper a Europa contra un rival que el vol atrapar pàg 8

Barça - Mònaco

Avui a les 20.45 h - DAZN

HOQUEI Lliga EUROPEA

Triomfs del Barça i el Reus, empat del Noia i derrota del Calafell pàg 6

BÀSQUET COPA

Badalona desitja ser seu regular

L'alcalde explica que treballen per tornar-hi el 2027 pàg 7

ATLETISME

Bestué, Benach, Guerrero, Mechaal i Guerra, a l'uropeu pàg 7

GIRONA

El club compra els terrenys per construir-hi una ciutat esportiva pàg 5

BÀSQUET ACB

La Peña talla a casa contra l'Obradoiro la sèrie de cinc derrotes (96-85)

BÀSQUET ACB

A la final a quatre amb el primer lloc assegurat

El Barça assalta la pista del Baskonia (84-91) i acabarà com a líder la lliga regular

BÀSQUET ACB

El Baxi Manresa s'assegura la permanència amb una cistella al límit a Lugo (82-83)

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9 ESPORTIU CATALUNYA

EL RETORN DEL

CAMPIÓ

MIQUEL LISO

El Barça atropella l'Espanyol i s'assegura amb quatre jornades d'antelació la seva 27a lliga, la primera des del 2019

2-4

Els blanc-i-blaus ofereixen una cara molt trista i es compliquen encara més la permanència

UNA INVASIÓ VIOLENTA I INTOLERABLE D'AFICIONATS TALLA LA CELEBRACIÓ A LA GESPA

HOQUEI SOBRE PATINS COPA

El Generali Palau perd la final contra el Telecable (1-3)

MOTOR MOTOGP

Bezzecchi venç, Marc Márquez cau quan buscava podi i Aleix Espargaró és cinquè

L'ESPORTIU

lesportiu.catalunya.cat

Dilluns, 15 de maig de 2023 | Any XXII. Núm. 7722 | Edició Nacional | Preu: 0,50€

ERIC ALONSO / GETTY IMAGES

EL RETORN DEL

CAMPIÓ

El Barça atropella l'Espanyol i s'assegura amb quatre jornades d'antelació la seva 27a lliga

2 - 4

Els blanc-i-blaus ofereixen una cara molt trista i es compliquen encara més la permanència

Europa no estima el Barça

ELIMINATS • El Barça perd a Old Trafford tot i avançar-se en el marcador amb un gol de penal de Lewandowski i s'acomiada de l'Europa League de bon començament
MOVIMENT CLAU • L'entrada en escena d'Antony i Garnacho revoluciona el partit i el Barça no troba resposta

M. United

De Gea
Wan-Bissaka
Dalot (67')
Varane
Lisandro
Shaw
Fred
Casemiro
Bruno Fernandes
Sancho
Garnacho (67')
Rashford
McTomainy (88')
Weghorst
Antony (46')

RESTA DE CONVOCATS:

Heaton, Elanga, Sabitzer, Maguire, Pellistri, Malacia, Mainoo, Lindelof.

Barça

Ter Stegen
Koundé
Araujo
Araujo (82')
Christensen
Balde
Kessie
Busquets
De Jong
Sergi Roberto
Ferran (70')
Raphinha
Ansu (75')
Lewandowski

RESTA DE CONVOCATS: Iñaki Peña, Arnau Tenas, Alba, Casadó, Eric, Pablo Torre.

MINUT A MINUT

- 3'** Providencial Ter Stegen. Pèrdua del Barça al mig del camp, Casemiro activa Bruno Fernandes, el portuguès entra dins l'àrea i el seu xut el refusa l'alemany amb les cames. Claríssima.
- 4'** Xut molt desviat de Raphinha.
- 18'** Gol de Lewandowski des dels onze metres. De Gea arriba a tocar la pilota però no amb prou força. Innocent penal de Bruno a Balde.
- 35'** La centrada de Fred s'enverina i la pilota acaba instal·lada a la part superior de la xarxa.
- 39'** Paret de Raphinha amb Sergi Roberto i xut desviat del brasiler.
- 42'** Falta servida per Frenkie i Casemiro rebutja amb el cap a córner.
- 45'** Regal de De Gea a Sergi Roberto, però ni ell

- ni Kessie l'aprofiten. Vital Casemiro per apagar l'incendi.
- 47'** Empata el United. Pèrdua de Kessie, Bruno connecta amb Fred i aquest bat Ter Stegen amb un bon xut des del carril del mig.
- 63'** Salva De Gea el seu equip. Centrada de Frenkie i la rematada de cap de Koundé la treu el porter del Manchester amb una gran mà.
- 64'** Xut de Kessie blocat per De Gea.
- 73'** Gol d'Antony. El primer xut de Garnacho el tapa bé Christensen, el segon xut de Fred el tapa bé de Jong, però a la tercera encerta Antony.
- 78'** Xut a fora de Rashford.
- 93'** Varane evita el gol de Lewandowski amb De Gea ja superat.

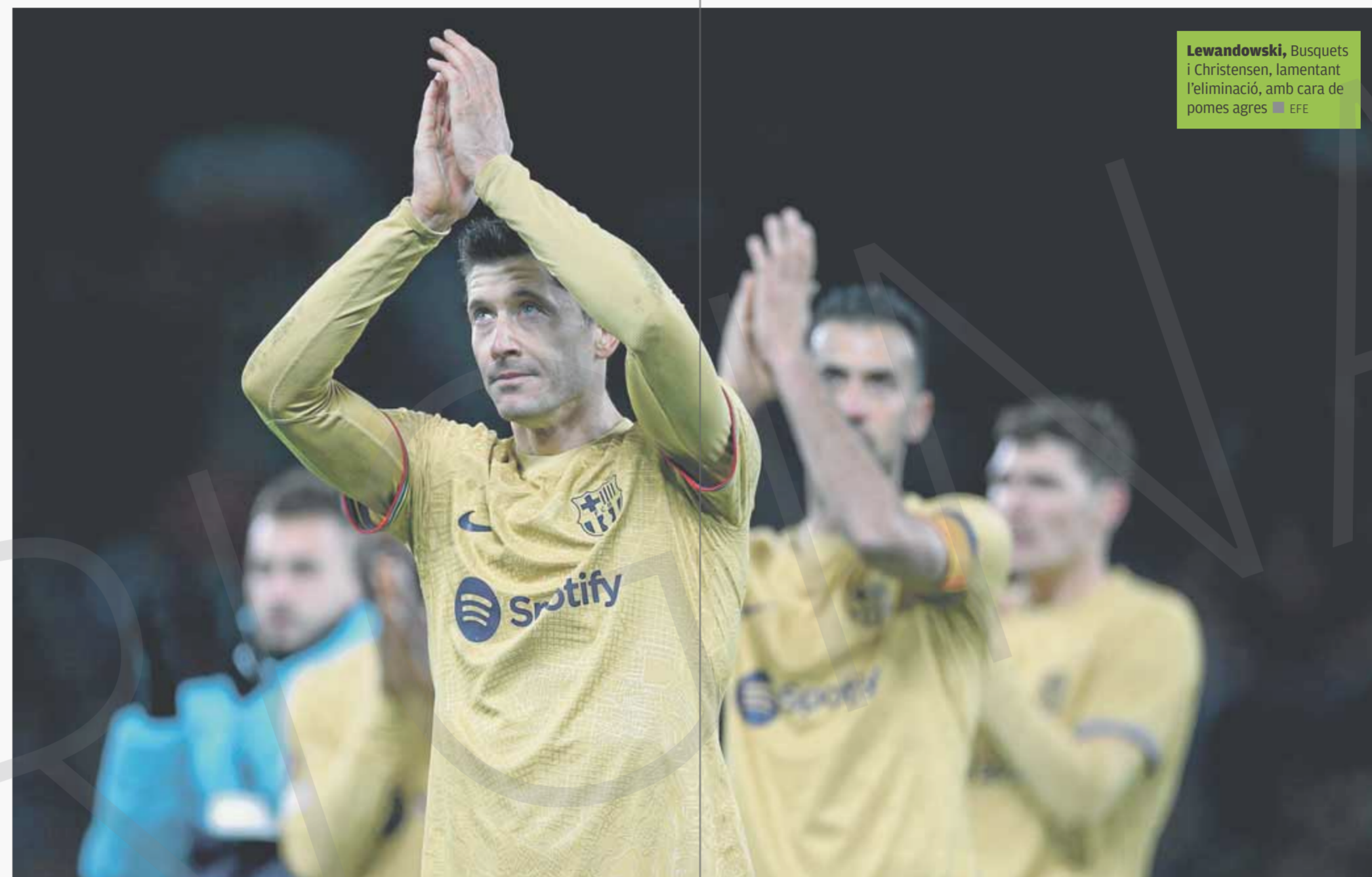
Oriol Tortajada

Old Trafford, final de trajecte. El Barça no serà a Budapest. Eliminat d'Europa al mes de febrer. Aquesta és la crua realitat. Nova decepció europea. Ja en van unes quantes. L'Europa League no estima el Barça. L'eliminació d'ara fa un any contra l'Eintracht de Frankfurt va doldre perquè no entra-

va en els càlculs i per la penosa imatge que va deixar aquella eliminatòria en el partit de tornada, amb un Camp Nou tenyit de blanc. Una marea blanca d'alemanys va conquerir Barcelona i el Camp Nou. L'Eintracht va guanyar el partit a la grada i a la gespa. Ara l'eliminació contra el United també dol. Podia entrar dins el terreny de les hipòtesis previsibles perdre a Old Trafford, sí, però fa mal perquè signifi-

ca dir adeu a Europa de forma prematura. Fora de bon començament. El Barça va ser expulsat de la Champions al mes de novembre i diu ara adeu a l'Europa League en la primera fase. No hi ha redempció. El Barça no té *feeling* amb aquesta competició. Ha mort depeus contra un candidat al títol, sí, però no hi ha consol possible. Castigat al racó de pensar.

A Xavi, el pla dels qua-

Lewandowski, Busquets i Christensen, lamentant l'eliminació, amb cara de pomes agres ■ EFE

tre migcampistes li va sortir bé només durant quaranta-cinc minuts. Fins a l'entrada en escena d'Antony i Garnacho. Aquí va néixer un altre partit. Amb el 0-1 en contra, Ten Hag va acumular talent en atac en la segona part i el Barça no va poder igualar la velocitat de partit que va recuperar moltíssimes pilotes. Sergi Roberto i Kessie guanyaven pilotes dividides i Frenkie de Jong, com a guardaespalles de Balde, va estar magnífic anul·lant Bruno Fernandes. Bruno és un talent pur, però no és ràpid, i Frenkie va ser una xarxa

de seguretat per a Balde fins al descans. L'única vegada que el portuguès va trobar una fissura en la defensa del Barça va topar amb la figura de Ter Stegen. L'acció va néixer en una passada amb molt risc de Koundé, Casemiro va recuperar la pilota davant Lewandowski i Busquets i va activar Bruno, aquest es va plantar sol davant de Ter Stegen i l'alemany va tapar molt bé els espais. Providencial, l'alemany.

Fórmula fallida

El pla dels quatre migcampistes només va funcionar en la primera meitat

Bruno Fernandes va sortir en la foto del minut 3 i va aparèixer en la foto del minut 15. Estúpid el seu penal sobre Balde. El lateral del Barça, elèctric tot el partit, va girar dins l'àrea i Bruno va caure en el parany. El va agafar de la samarreta i Clément Turpin no va dubtar a assignar la pena màxima. Lewandowski va assumir la responsabilitat i no va fallar. De Gea va arribar a tocar la pilota però no amb

Fragilitat

El Barça tanca l'aventura europea havent encaixat en els vuit partits jugats

prou força. Al Barça se li posava el partit tendre amb el gol. Era el primer gol de Lewandowski al United. El seu primer gol en l'Europa League. El seu primer gol a Old Trafford. Tot això queda ara en mera anècdota.

Al United ni tan sols li va caldre la carta Rashford per guanyar el partit. Aquest cop Ten Hag el va situar a l'esquerra de l'atac defensat per Koundé. No va tenir la brillantor del Camp Nou. L'home del partit va ser Antony. Ell va revolucionar el partit. S'havia perdut l'anada per lesió i va reaparèixer ahir. La seva entrada en la segona part ho va sacsejar tot. A Balde li va sortir un gra al cul amb l'entrada del brasiler. Seu va ser el gol de la victòria. Buno va con-

nnectar amb Garnacho, aquest va xutar, el seu xut el va tapar bé Christensen, Frenkie va tapar el posterior xut de Fred, però a la tercera Antony va trobar porteria. Més enllà del gol, Antony va ser un malson en aquella banda guanyant l'esquena a Balde una vegada i una altra. Els 100 milions d'euros que el United va pagar a l'Ajax ja no semblen menys. Allò que tan bé havia funcionat amb Frenkie tapant Bruno en el primer temps, no va funcionar en la segona perquè Antony és molt més ràpid i desequilibrant. El moviment de Ten Hag va ser clau. També l'entrada de Garnacho va fer mal a l'altra banda.

Rebre el gol de l'empat en el primer minut de la segona part també va fer

mal. Kessie va perdre una pilota delicada, Bruno va assistir Fred, i aquest, entrant pel carril del mig, va batre un Ter Stegen que tanca l'aventura europea sense haver pogut deixar la seva porteria a zero en cap dels vuit partits que el Barça ha jugat a Europa aquest curs 2022/23. Increïble la diferència amb la solvència de la lliga. A Europa el Barça ha demostrat feblesa. Feblesa i infortuni amb les lesions perquè va tenir les baixes importants d'Araujo i Koundé en partits clau en la Champions i va tenir les absències de Pedri, Gavi i Dembélé en el partit decisiu a Old Trafford. No és una excusa, però sí un element important. Falta profunditat de plantilla. Queda la lliga. ■

Derrotat. El Barça afegeix una eliminatòria més al seu àlbum de desfetes europees, i ja en són sis de frustrants

Una altra nit negra per a la col·lecció

Paula Muriel
BARCELONA

Què lluny queda aquell 6 de juny de 2015, en què els blaugrana van aixecar la cinquena Champions, l'últim títol europeu. Sembla que hagi passat una eternitat i no pas perquè facis tants anys, sinó perquè aquell Barça és als antípodes de l'actual. L'eliminació a Old Trafford als setzens de final de l'Europa League s'afegeix a la desfeta que es va viure el passat 14 d'abril, quan un Camp Nou ple d'alemanys vestits de blanc va fer ruboritzar de vergonya l'afició local i, per postres, va significar la primera humiliació a la segona competició europea quedant fora als quarts davant un equip com l'Eintracht de Frankfurt.

Els malsons a Europa el conjunt culer els viu amb els ulls ben oberts per no perdre cap detall. Si fins ahir els *red devils* eren l'os més dur de rosegat a l'Europa League, també ho van ser el Bayern i l'Inter de Milà a la fase de grups de la lliga de camps. Els de Xavi van ser incapaçs de guanyar un sol partit ni

Sergi Roberto, capcot, i Garnacho, eufòric ■ EFE

Els resultats de l'eliminatòria

PSV-SEVILLA 2-0 (2-3) 1-0 (77) De Jong, 2-0 (95) Soares.	U. BERLIN-Ajax 3-1 (3-1) 1-0 (20) Knoche (p.), 2-0 (44) Juranovic, 2-1 (47) Kulis, 3-1 (50) Doekho.
Nantes-JUVENTUS 0-3 (1-4) 0-1 (5) Di Maria, 0-2 (20) Di Maria (p.), 0-3 (78) Di Maria.	ROMA-RB Salzburg 2-0 (2-1) 1-0 (33) Belotti, 2-0 (40) Dybala.
Mitjylland-SPORTING 0-4 (1-5) 0-1 (21) Coates, 0-2 (50) Gonçalves, 0-3 (77) Gonçalves, 0-4 (85) Stefan (p.p.).	St. Rennais-KAKHTAR 2-1 (3-3*) 1-0 (52) Toko Ekambi, 2-0 (107) Salah, 2-1 (119) Belocian (p.p.).
Mònaco-BAYER L. 2-3 (5-5*) 0-1 (13) Wirtz, 1-1 (19) Ben Yedder, 1-2 (21) Palacios, 1-3 (58) Adli, 2-3 (84) Embolo.	MANCHESTER U.-Barça 2-1 (4-3) 0-1 (18) Lewandowski (p.), 1-1 (47) Fred, 2-1 (73) Antony.

contra bavaresos ni contra italians i, de fet, el Bayern va tornar a passar el rodet amb un marcador total de 5 a 0. És cert que l'arbitratge tampoc no va ajudar al Giuseppe Meazza, però el Barça hauria

d'haver fet també molt més. L'Eintracht és el vigent campió de l'Europa League i ara només queda que enguany ho sigui el United, almenys per poder dir allò que "ens va eliminar el campió". ■

Xavi Hernández Entrenador del Barça

“Hem d'aprendre dels errors i tornar-hi”

Clara Rodergas
BARCELONA

El Barça de Xavi torna a dir adeu a Europa molt aviat. El terrassenc va lamentar que l'equip s'apagués en la segona part. "Ha estat més demèrit nostre. En la segona part ens ha faltat joc per dins, calma i paciència. El gol de l'empat ens ha fet molt mal. Teniem el partit dominat fins llavors, però perdem per detalls. No podem estar orgullosos, però hem competit i hem donat la cara", va dir. Tot i això, Xavi va voler posar èmfasi en la millora respecte del curs

Xavi Hernández ■ EFE

passat. "L'any passat no ens donava per competir, i aquest cop sí que ho hem fet. Hem de millorar per l'any que ve. Tindrem una

altra oportunitat, esperem que en la Champions. Partim d'una base dolenta, però hi ha un canvi. Són equips grans i costa. Hem d'aprendre dels errors i tornar amb més força", va assegurar el tècnic.

Finalment, Xavi va voler mirar cap endavant i lluitar pels dos títols que queden. "Ens hem d'aixecar. Diemenge juguem. Cal reaccionar ja. Estem bé en la lliga i en la copa, i hem de canviar el xip. La vida continua. Hem de centrar-nos en els dos títols que queden, que són importants per a nosaltres", va cloure Xavi. ■

EUROPA NO ESTIMA EL BARÇA

ELIMINATS → El Barça perd a Old Trafford tot i avançar-se en el marcador amb un gol de penal de Lewandowski i s'acomiada de l'Europa League de bon començament.

MOVIMENT CLAU → L'entrada en escena d'Antony i Garnacho revoluciona el partit i el Barça no troba resposta.

Lewandowski, Busquets i Christensen, lamentant l'eliminació, amb cara de pomes agres / EFE

ORIOI TORTAJADA
Barcelona

Old Trafford, final de trajecte. El Barça no serà a Budapest. Eliminat d'Europa al mes de febrer. Aquesta és la crua realitat. Nova decepció europea. Ja en van unes quantes. L'Europa League no estima el Barça. L'eliminació d'ara fa un any contra l'Eintracht de Frankfurt va doldre perquè no entrava en els càlculs i per la penosa imatge que va deixar aquella eliminatòria en el partit de tornada, amb un Camp Nou tenyit de blanc. Una marea blanca d'alemanys va conquerir Barcelona i el Camp Nou. L'Eintracht va guanyar el partit a la grada i a la gespa. Ara l'eliminació contra el United també dol. Podia entrar dins el terreny de les hipòtesis previsible perdre a Old Trafford, sí, però fa mal

perquè significa dir adeu a Europa de forma prematura. Fora de bon començament. El Barça va ser expulsat de la Champions al mes de novembre i diu ara adeu a l'Europa League en la primera fase. No hi ha redempció. El Barça no té feeling amb aquesta competició. Ha mort dempeus contra un candidat al títol, sí, però no hi ha consol possible. Castigat al racó de pensar.

A Xavi, el pla dels quatre migcampistes li va sortir bé només durant quaranta-cinc minuts. Fins a l'entrada en escena d'Antony i Garnacho. Aquí va néixer un altre partit. Amb el 0-1 en contra, Ten Hag va acumular talent en atac en la segona part i el Barça no va poder igualar la velocitat de partit que va proposar a partir d'aquest moment el United. El Barça havia estat bé fins aleshores. Busquets tenia un imant a les seves botes i va recuperar moltíssimes pilotes. Nou en trenta minuts. Sergi Roberto i Kessie guanyaven pilotes dividides i Frenkie de Jong, com a guardaespalles de Balde, va estar magnífic

Fórmula fallida
El pla dels quatre migcampistes només va funcionar en la primera meitat

Fragilitat
El Barça tanca l'aventura europea havent encaixat en els vuit partits jugats

anul·lant Bruno Fernandes. Bruno és un talent pur, però no és ràpid, i Frenkie va ser una xarxa de seguretat per a Balde fins al descans. L'única vegada que el portuguès va trobar una fissura en la defensa del Barça va topar amb la figura de Ter Stegen. L'acció va néixer en una passada amb molt risc de Kounde, Casemiro va recuperar la pilota davant Lewandowski i Busquets i va activar Bruno, aquest es va plantar sol davant de Ter Stegen i l'alemany va tancar molt bé els espais. Providencial, l'alemany.

Bruno Fernandes va sortir en la foto del minut 3 i va aparèixer en la foto del minut 15. Estúpid el seu penal sobre Balde. El lateral del Barça, elèctric tot el partit, va girar dins l'àrea i Bruno va caure en el parany. El va agafar de la samarreta i Clément Turpin no va dubtar a assenyalar la pena màxima. Lewandowski va assumir la responsabilitat i no va fallar. De Gea va arribar a tocar la pilota però no amb prou força. Al Barça se li posava el partit tendre amb el gol. Era el primer gol de Lewandowski

al United. El seu primer gol en l'Europa League. El seu primer gol a Old Trafford. Tot això queda ara en mera anècdota.

Al United ni tan sols li va caldre la carta Rashford per guanyar el partit. Aquest cop Ten Hag el va situar a l'esquerra de l'atac defensat per Kounde. No va tenir la brillantor del Camp Nou. L'home del partit va ser Antony. Ell va revolucionar el partit. S'havia perdut l'anada per lesió i va reparèixer ahir. La seva entrada en la segona part ho va sacsejar tot. A Balde li va sortir un gra al cul amb l'entrada del brasiler. Seu va ser el gol de la victòria. Bruno va connectar amb Garnacho, aquest va xutar, el seu xut el va tancar bé Christensen, Frenkie va tancar el posterior xut de Fred, però a la tercera Antony va trobar porteria. Més enllà del gol, Antony va ser un malson en aquella banda guanyant l'esquena a Balde una vegada i una altra. Els 100 milions d'euros que el United va pagar a l'Ajax ja no semblen menys. Allò que tan bé havia funcionat amb Frenkie

 MANCHESTER UNITED De Gea Wan-Bissaka Varane ↗ Dalot (67') Lisandro Shaw Fred ⚽ Casemiro ■ Bruno Fernandes ■ Sancho ↗ Garnacho (67') ■ Rashford ↗ McTominay (88') Weghorst ↗ Antony (46') ⚽	EUROPA LIGUE (PLAY OFF) <div style="font-size: 2em; font-weight: bold;">2 - 1</div> (4 - 3) GOLS: 0-1 (18') Lewandowski, de penal. 1-1 (47') Fred. 2-1 (73') Antony. ÀRBITRE: Clément Turpin (francès). Targetes grogues: a Casemiro, Bruno Fernandes, Garnacho, Busquets, Kessie i Lewandowski. Targetes vermelles: cap.	FC BARCELONA Ter Stegen Koundé Araujo ↗ Marcos Alonso (82') Christensen Balde Kessie ■ Busquets ■ De Jong Sergi Roberto ↗ Ferran (70') Raphinha ↗ Ansu (75') Lewandowski ⚽ ■
---	---	---

MINUT A MINUT

- 3' Providencial Ter Stegen. Pèrdua del Barça al mig del camp, Casemiro activa Bruno Fernandes, el portuguès entra dins l'àrea i el seu xut el refusa l'alemany amb les cames. Claríssima.
- 4' Xut molt desviat de Raphinha.
- 18' Gol de Lewandowski des dels onze metres. De Gea arriba a tocar la pilota però no amb prou força. Innocent penal de Bruno a Balde.
- 35' La centrada de Fred s'enverina i la pilota acaba instal·lada a la part superior de la xarxa.
- 39' Paret de Raphinha amb Sergi Roberto i xut desviat del brasiler.
- 42' Falta servida per Frenkie i Casemiro rebutja amb el cap a córner.
- 45' Regal de De Gea a Sergi Roberto, però ni ell ni Kessie l'aprofiten. Vital Casemiro per apagar l'incendi.
- 47' Empata el United. Pèrdua de Kessie, Bruno connecta amb Fred i aquest bat Ter Stegen amb un bon xut des del carril del mig.
- 63' Salva De Gea el seu equip. Centrada de Frenkie i la rematada de cap de Koundé la treu el porter del Manchester amb una gran mà.
- 64' Xut de Kessie blocat per De Gea.
- 73' Gol d'Antony. El primer xut de Garnacho el tapa bé Christensen, el segon xut de Fred el tapa bé de Jong, però a la tercera encerta Antony.
- 78' Xut a fora de Rashford.
- 93' Varane evita el gol de Lewandowski amb De Gea ja superat.

Una altra nit negra per a la collecció

DERROTAT → El Barça afegeix una eliminatòria més al seu àlbum de desfetes europees, i ja en són sis de frustrants.

ELENA FERRAN
Barcelona

Què lluny queda aquell 6 de juny de 2015, en què els blaugrana van aixecar la cinquena Champions, l'últim títol europeu. Sembla que hagi passat una eternitat i no pas perquè faci tants anys, sinó perquè aquell Barça és als antípodes de l'actual. L'eliminació a Old Trafford als setzens de final de l'Europa League s'afegeix a la desfeta que es va viure el passat 14 d'abril, quan un Camp Nou ple d'alemanys vestits de blanc va fer ruboritzar de vergonya l'afició local i, per postres, va significar la primera humiliació a la segona competició europea quedant fora als quarts davant un equip com l'Eintracht de Frankfurt.

Els malsos a Europa el conjunt culer els viu amb els ulls ben oberts per no perdre cap detall. Si fins ahir els red devils eren l'os més dur de rosegat a l'Europa League, també ho van ser el Bayern i l'Inter de Milà a la fase de grups de la lliga de campions. Els de Xavi van ser incapaços de guanyar un sol partit ni contra bavaresos ni contra italians i, de fet, el Bayern va tornar a passar el rodet amb un marcador total de 5 a 0. És cert

que l'arbitratge tampoc no va ajudar al Giuseppe Meazza, però el Barça hauria d'haver fet també molt més. L'Eintracht és el vigent campió de l'Europa League i ara només queda que enguany ho sigui el United, almenys per poder dir allò que "ens va eliminar el campió".—

ELS RESULTATS DE L'ELIMINATÒRIA

PSV-SEVILLA — 2-0 (2-3)
1-0 (77') De Jong. 2-0 (95') Soares.
Nantes-JUVENTUS — 0-3 (1-4)
0-1 (5') Di Maria. 0-2 (20') Di Maria (p.). 0-3 (78') Di Maria.
Mitjylland-SPORTING — 0-4 (1-5)
0-1 (21') Coates. 0-2 (50') Goncalves. 0-3 (77') Goncalves. 0-4 (85') Stefan (p.p.).
Mònaco-BAYER L. — 2-3 (5-5*)
0-1 (13') Wirtz. 1-1 (19') Ben Yedder. 1-2 (21') Palacios. 1-3 (58') Adli. 2-3 (84') Embolo.
U. BERLIN-Ajax — 3-1 (3-1)
1-0 (20') Knoche (p.). 2-0 (44') Juranovic. 2-1 (47') Kudus. 3-1 (50') Doekeho.
ROMA-RB Salzburg — 2-0 (2-1)
1-0 (33') Belotti. 2-0 (40') Dybala.
St. Rennais-XAKHTAR — 2-1 (3-3*)
1-0 (52') Toko Ekambi. 2-0 (107') Salah. 2-1 (119') Belocian (p.p.).
MANCHESTER U.-Barça — 2-1 (4-3)
0-1 (18') Lewandowski (p.). 1-1 (47') Fred. 2-1 (73') Antony.

tapant Bruno en el primer temps, no va funcionar en la segona perquè Antony és molt més ràpid i desequilibrant. El moviment de Ten Hag va ser clau. També l'entrada de Garnacho va fer mal a l'altra banda.

Rebre el gol de l'empat en el primer minut de la segona part també va fer mal. Kessie va perdre una pilota delicada, Bruno va assistir Fred, i aquest, entrant pel carril del mig, va batre un Ter Stegen que tanca l'aventura europea sense haver pogut deixar la seva porteria a zero en cap dels vuit partits que el Barça ha jugat a Europa aquest curs 2022/23. Increïble la diferència amb la solvència de la lliga. A Europa el Barça ha demostrat feblesa. Feblesa i infortuni amb les lesions perquè va tenir les baixes importants d'Araujo i Kounde en partits clau en la Champions i va tenir les absències de Pedri, Gavi i Dembélé en el partit decisiu a Old Trafford. No és una excusa, però sí un element important. Falta profunditat de plantilla. Queda la lliga.—

Sergi Roberto, capcot, i Garnacho, eufòric / EFE

Xavi Hernández
Entrenador del Barça

“Hem d'aprendre dels errors i tornar-hi”

CLARA RODER GAS, Barcelona

El Barça de Xavi torna a dir adeu a Europa molt aviat. El terrassenc va lamentar que l'equip s'apagués en la segona part. “Ha estat més demèrit nostre. En la segona part ens ha faltat joc per dins, calma i paciència. El gol de l'empat ens ha fet molt mal. Teniem el partit dominat fins llavors, però perdem per detalls. No podem estar orgullosos, però hem competit i hem donat la cara”, va dir. Tot i això, Xavi va voler

Xavi Hernández / EFE

posar èmfasi en la millora respecte del curs passat. “L'any passat no ens donava per competir, i aquest cop sí que ho hem fet. Hem de millorar per l'any que ve. Tindrem una altra oportunitat, esperem que en la Champions. Partiem d'una base dolenta, però hi ha un canvi. Són equips grans i costa. Hem d'aprendre dels errors i tornar amb més força”, va assegurar el tècnic.

Finalment, Xavi va voler mirar cap endavant i lluitar pels dos títols que queden. “Ens hem d'aixecar. Diumenge juguem. Cal reaccionar ja. Estem bé en la lliga i en la copa, i hem de canviar el xip. La vida continua. Hem de centrar-nos en els dos títols que queden, que són importants per a nosaltres”, va cloure Xavi.—

L'ECONÒMIC

leconomic.cat ANY 14 | NÚMERO 336 | DIUMENGE, 12 DE FEBRER DEL 2023

LLOGUER D'HABITATGES PÀG. 19

VOLTOR O RENDISTA FRÀGIL?

Els partidaris de limitar les rendes del lloguer i els que defensen que cal protegir i ajudar els propietaris pugnen per imposar el seu relat

SECTOR AUTOMOCIÓ PÀG. 20

El 'retrofit' vol guanyar pes en els propers anys

Desafecció a la plantilla

S'agreuja un fenomen global de desconexió dels empleats, que se senten infravalorats i no aconsegueixen un equilibri entre la vida laboral i la personal

© Pàg. 2-5

LOURDES BENERIA PÀG. 16-17

"L'economia feminista ja és present a tot arreu, no té aturador"

TECNOLOGIA PÀG. 6

WtEnergy transforma la biomassa i els residus en energia neta

NAGUAL PÀG. 8

Les vendes de tortilles mexicanes fetes al Vallès creixen un 40%

L'ECONÒMIC

Diumenge, 12 de febrer de 2023 | Any XIV. Núm. 336

leconomic.cat

LLOGUER D'HABITATGES pàg 19

VOLTOR O RENDISTA FRÀGIL?

Els partidaris de limitar les rendes del lloguer i els que defensen que cal protegir i ajudar els propietaris pugnen per imposar el seu relat

SECTOR D'AUTOMOCIÓ pàg 20

El 'retrofit' vol guanyar pes en els propers anys

S'agreuja un fenomen global de desconexió dels empleats, que se senten infravalorats i no aconsegueixen un equilibri entre la vida laboral i la personal

pàg 2-5

Desafecció a la plantilla

LOURDES BENERIA pàg 16-17

"L'economia feminista ja és present a tot arreu, no té aturador"

TECNOLOGIA pàg 6

WtEnergy transforma la biomassa i els residus en energia neta

NAUGAL pàg 8

Les vendes de tortilles mexicanes fetes al Vallès creixen un 40%

presència

La cultura és un adorn de la prosperitat i un refugi en la adversitat.

—Diògenes Laerci, historiador grec—

REINVENTAR LES FESTES TRADICIONALS

CARTRÓ

El nou termòmetre
de l'economia

ASSEDEGATS

Estratègies per a un
futur d'estrès hídric

SKAKEITAN

Entrevista al gup d'Euskal
Herria del moment

Diumenge 13 d'agost de 2023

#2302

presència

La cultura és el que, en la mort, continua sent vida.

—André Malraux, escriptor francès—

CULTURA

EM

LLUITA

ANTONI GAUDÍ

Ruta per els seus edificis
més desconeguts

UN DIA A KÍIV

Seguir treballant és la nostra
manera de lluita

ELS AMOS DEL MÓN

El poder ocult dels grans
fons d'inversió

Per **Jordi Garrigós**
Fotografia **Ferran Leal**

“És bonic saber que no t’has d’abaixar els pantalons per fer el que t’agrada”

Pau Vallvé

Ruptura, confinament i sinceritat absoluta. Torna Pau Vallvé amb un disc de baixes revolucions i moltes frases per emmarcar.

Pau Vallvé mai dona una mala entrevista de la mateixa manera que Pau Vallvé mai fa un mal disc. Entregat i entusiasta, no s’ha reconegut prou la filosofia pionera que aquest músic de Barcelona ha aplicat a la feina: la seva és una aposta decidida per l’autogestió i el ‘fes-t’ho mateix’ pròpia del punk i l’indie, però ell ho ha seguit escrupolosament sent un dels artistes més escoltats del pop nacional. Vallvé és qui polsa el botó de gravar quan comença un nou enregistrament i pràcticament qui et porta el disc a correus. A més, s’obre en canal a cada elapé i no baixa el llistó encara que ja faci una colla d’anys que està a primera línia. Parlem amb Vallvé arran de la publicació de ‘La vida és ara’ (Autoeditat 2020), un nou capítol de la seva vida explicada en cançons.

Sempre has parlat dels teus discos com un dietari, el reflex de com ets en aquell moment. Quin és el moment de Pau Vallvé a ‘La vida és ara’?

El disc surt d’un moment una mica peculiar. Pocs dies abans del confinament em vaig separar i vaig anar a viure provisionalment uns dies a l’estudi de gravació, uns baixos a Gràcia petits i sense llum. I el que havien de ser uns pocs dies, amb el confinament es van convertir en 75. Contràriament al que podia semblar, em vaig sentir molt bé sent un moment tan important com el de tornar a començar. El Pau de ‘La vida és ara’ és algú que ha pogut sortir del riu per veure’l des de fora, amb temps per reflexionar i per mirar-s’ho tot una mica amb perspectiva i distància. En fer això m’he adonat que soc molt més feliç i afortunat del que creia.

Imagino que és per aquesta separació que el disc comença amb una cançó de trencament, to i que acaba amb una de moderat optimisme. És un fil narratiu buscat?

Vaig voler posar les dues úniques cançons que parlen del trencament al principi. Cronològicament va ser així i en ser una separació amistosa no va suposar cap mal rollo, ni cap maldecap que hagi acabat influent ni en el disc, ni en el meu confinament. Al contrari, segurament ha sigut l’alliberament que ha permès tot el que ha vingut després. També en el disc, que acaba sent més aviat un llistat.

Una llista de què?

Cada cançó acaba sent un dels problemes en els que m’he encallat en algun moment i m’ha fet ser infeliç. I que ara, amb aquests temps de parar i pensar, m’he adonat que he superat. Al final és un llistat de coses que he anat ratllant per arribar a sentir-me feliç. L’última cançó és com el relleu, a algú que encara no se sent així, com si li passés les instruccions de com arribar-hi. Això que t’explico és molt inconscient, no és que fos molt pensat, però donant-hi voltes ara m’adono que va d’això el disc.

“Cada cançó acaba sent un dels problemes en els que m’he encallat en algun moment i m’ha fet ser infeliç.”

Tinc la sensació que has posat un filtre desmitificador al trencament. N’estàs d’acord?

Sí. Crec que és la gràcia del disc en general, que per primer cop no canto les coses des del drama, sinó que m’ho miro des de fora abans de tornar-hi a entrar. D’aquí que tot té un punt d’acceptació, de serenor o de “el futbol és asín” (riu).

Com es porta una experiència així vorejant els quaranta anys i en una situació de confinament?

Doncs la mar de bé. De fet també va d’això ‘La vida és ara’: Haver-me adonat que m’he fet gran. En molts sentits i no només d’edat. Aprendre a prendre’s les coses d’una altra manera.

Musicalment et plateges gaire com anirà el disc abans de posar-t'hi?

Durant el dia a dia normal vaig escrivint frases a una llibreta i vaig enregistrant idees musicals que tinc i les vaig deixant al mòbil. Quan em poso a fer disc obro aquella carpeta d'idees i els blocs de notes, llavors me'n adono què m'ha passat i què m'ha remogut o preocupat des que vaig fer l'anterior disc. Musicalment intento anar una mica acord amb què m'ha passat i amb com estic, però sempre hi ha marge i un espai pel joc i per provar coses. En qualsevol cas, sí, sempre intento pensar bé què faig i perquè ho faig.

És un disc de revolucions baixes i poques explosions...

Una de les coses per les quals també em va servir el temps de reflexió del confinament va ser adonar-me que, si bé les lletres dels meus discos havien plasmat la meva evolució -de passar d'estar enfadat i trist en el primer disc a estar content i tranquil en aquest- musicalment els meus discos seguien tenint molts tics del Pau empenyat i trist dels inicis. Vaig decidir que era el moment de polsar refresh i actualitzar-ho perquè quadrés amb com sóc ara, també musicalment parlant. Seguia fent servir el drama, l'èpica, el rock, la sobreproducció, etc i tot això ja no quadrava massa amb com sóc.

D'aquí que aquest disc és exageradament poc èpic. Totes les cançons comencen com acaben, no hi ha crescudes del riu, ni explosions musicals. Tampoc hi ha drama, tot està explicat d'una manera més serena, menys excitada. Per això tampoc hi ha cap bateria real, ni cap guitarra amb distorsió. Vaig voler deixar fora el rock.

No és la primera vegada que demanes aturar-se per pensar, perquè tot va molt de pressa i cal saber exactament què és el que vols i et fa feliç. És el missatge de la cançó que dona títol al nou elapé?

Generalment practico bastant això de parar un moment, de nedar, treure el cap de l'aigua i mirar si estic anant cap a la boia o m'he desviat. I en alguna d'aquestes parades va bé mirar enrere per veure el camí fet i per pensar si realment aquella boia és realment on vull anar o si m'ho he repensat. Va bé revisar-se de tant en tant i veure si val la pena tot l'esforç. Com a societat no ho estem fent gens i d'això va aquesta cançó.

El disc no sona gens als corrents de moda en el pop fet a Catalunya. N'ets conscient?

Mai he fet massa cas a les modes. Sempre he mirat de fer els discos que jo voldria escoltar i gaudir jugant mentre els faig. Hi ha gent que té talent per crear noves tendències, però no és el meu cas. Tampoc he cregut que intentar pujar al tren d'una moda que ja ha arribat i ha agradat fos una decisió massa intel·ligent.

Miro de ser jo, parlar del que em passa a mi i no massa més més. Si a algú li agrada i a sobre li serveix doncs genial, però dedicar esforços a agradar és, en general i també en la música, de les coses més tristes que hi ha. I és una lluita perduda, perquè mai agradarà a tothom.

“Mai he fet massa cas a les modes. Sempre he mirat de fer els discos que jo voldria escoltar i gaudir.”

M'agrada molt 'Mai més vull estar enfadat', té una melodia de veu molt beatle i de pop seixanta. De fet el xiulet em recorda al 'That Thing You Do!' de la pel·lícula dels Wonders.

Aquesta setmana m'ho ha dit una altra persona això. L'hauré de buscar, perquè pel nom no em sona, tot i que si és una cançó famosa segurament la tindria a l'inconscient i em sortiria pensant jo que era l'inspiració (riu). Aquesta cançó m'agrada molt i li tinc un afecte especial. Volia que sonés a casa, a fàcil, a senzill, a abaixar la guàrdia. Amb una melodia senzilla que no demanés esforç, sinó tot el contrari. I m'agrada molt com ha quedat!

Ets la demostració que es pot viure de la música sense dependre de factors externs. Encara necessites a la indústria i a la premsa o ja ni això?

Tot es pot fer de moltes maneres. Mig per casualitat em vaig trobar en l'autogestió i em va agradar tant, i va quadrar tant amb la meua manera de ser, que m'hi he quedat. Ho he anat professionalitzant amb el temps, això sí.

És bonic saber que no t'has d'abaixar els pantalons amb ningú per fer el que més t'agrada i que ho pots fer quan i com vols sense demanar permís a ningú. Això sí, sense públic és impossible fer-ho: el mèrit és tot seu, de recolzar el que faig després de tants discos i que ho pugui seguir fent tot pel meu compte, sense que cap empresa hi posi diners ni condicions.

“Recordaré una època bonica en què vaig tenir la sort de fer un disc que em va fer viure un bon moment.”

Aquesta independència t'anirà bé o malament en un temps de crisi com aquest?

De moment està anant bé! Durant el confinament vaig fer a mà cent còpies del 'Pels dies bons' (Autoeditat, 2014) que vaig trobar i es van vendre totes en minuts. Després vaig posar el nou disc en prevenda i se'n van vendre més que mai. Amb aquests diners vaig poder pagar la fabricació i campanya del disc. S'han exhaurit les entrades dels onze concerts que, de moment, hem publicat de la gira i ja quasi no queden vinils dels cinc-cents que en vaig fer. Tot això en quatre setmanes! De moment està anant millor que mai, veurem què passa més endavant, ara només puc estar agraït.

En el teu dietari que és la teva música, què penses que recordaràs sobre tú quan escoltis 'La vida és ara' d'aquí a trenta anys?

Uf, trenta anys... el col·lapse arribarà abans! Però bé, suposant que el clima aguanti tant temps i que jo segueixi aquí, crec que recordaré els 75 llargs dies tancat en el soterrani segur (riu). Pel que estic veient en aquest primer mes de vida del disc, crec que recordaré una època bonica en què vaig tenir la sort de fer un disc que em va fer viure un bon moment, tan vital com professionalment parlant, per fugaç que arribi a ser aquest moment. La vida és ara, d'aquí a 30 anys ja veurem! (riu).—

Roger Martínez, portaveu d'ERC a Esplugues de Llobregat "Els governs del PSC no s'han preocupat del patrimoni ni de la memòria" pàg 10-11
Josep Ginesta, secretari general de Pimec "No s'ha fet transició política en l'economia" pàg 12

EL PUNT AVUI

Diumenge, 12 de febrer de 2023 | AVUI - Any XLVIII, Núm. 16355 | Edició Nacional | Preu: 2,50€ | elpuntavui.cat

Aigua regenerada

La reutilització és l'aposta de l'ACA enfront de la dependència dels pantans

Planifica construir més de vint estacions de regeneració d'aigua depurada

També preveu doblar en 6 anys la producció de les dessalinitzadores

La sequera actual ha evidenciat que, sense les dessalinitzadores construïdes arran d'aquella crisi, l'àrea metropolitana hauria estat objecte de restriccions des de fa setmanes. Els governs de la Generalitat i l'AMB han arribat a la conclusió que

ja no es pot comptar amb els embassaments com a reserves d'aigua exclusives i que s'ha d'avançar cap al doblament de

recursos a través de la dessalinització, la regeneració d'aigua depurada i la recuperació d'aqüífers. pàg 4-5 i editorial

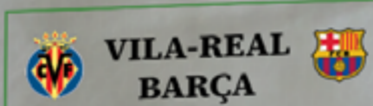
recursos a través de la dessalinització, la regeneració d'aigua depurada i la recuperació d'aqüífers. pàg 4-5 i editorial

Un home camina entre runes a la ciutat turca de Hatay, mentre es continuen trobant supervivents i víctimes sota les restes dels edificis / EFE

Cent hores sota les runes

Continua el rescat de supervivents del terratrèmol, que supera les 28.000 víctimes. pàg 13

Avui a les 21:00h - Movistar LaLiga

El Barça té l'oportunitat de refermar el lideratge, abans d'afrontar la visita del Manchester United

L'ESPORTIU

"El món més interessant que hi ha és l'interior"

Gemma Ventura Farré Entrevista Premi Josep Pla amb 'La llei de l'hivern' pàg 15

Avui amb El Punt Avui L'ECONÒMIC

Martí i Sanz encapçalen la llista continuista de Colau

La CUP presenta eixos per a les Municipals

L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va presentar ahir els primers 20 noms de la seva llista de Bcomú per revalidar l'alcaldia en les eleccions del proper mes de maig, i va situar els regidors Jordi Martí i Janet Sanz al capdavant d'aquesta llista per, va dir ahir, "consolidar" la "transformació" de la ciutat. En els primers llocs de la seva candidatura va situar en el número 4 el portaveu de la plataforma L'Eixample Respira, Guillem López; la diputada al Parlament Gemma Tàrraga com a número 5 i la també diputada Jess González en el número 6. pàg 6

Benet XVI, el més llegit

Els llibres seus o sobre ell es venen més que mai

Des que el 31 de desembre va morir Benet XVI, els seus llibres no paren de vendre's. "Des del moment en què es va saber que havia mort, a la llibreria no van deixar de trucar clients per preguntar pels seus llibres", explica Josep Maria Alentà, llibreter. pàg 14

Dolors Ferrer i Orri
Cap de l'oposició a l'Ametlla del Vallès (Junts per l'Ametlla)

“A l'Ametlla no podem seguir únicament amb el model de ciutat jardí”

MÓNICA GENESTAR
L'Ametlla del Vallès

Dolors Ferrer i Orri (l'Ametlla del Vallès, 1994) és la portaveu de Junts per l'Ametlla, la segona força més votada en les passades eleccions, que va passar a l'oposició després de perdre l'alcaldia davant d'ERC i el govern tripartit. Ha estat regidora de l'Ajuntament de l'Ametlla del Vallès des del 2015 i s'estrena com a cap de llista en les eleccions municipals.

Com valoren a Junts per l'Ametlla els gairebé quatre anys de govern d'ERC, Ametlla't i l'Ametlla en Comú Podem?

Portàvem vuit anys amb un govern de Junts i es va decidir que hi hagués aquest canvi. Es van fer negociacions i finalment es va fer aquest tripartit. A més, durant el mandat hi ha hagut uns canvis, ja que un regidor d'Ametlla't va decidir marxar com a regidor no adscrit. La valoració que fem a nivell de poble no és gaire positiva, especialment sobretot centrant-nos en l'estat en què està el poble -l'entorn, especialment els carrers, les voreres-, que és el que més preocupa als veïns i veïnes.

Tot i així, consideren que han fet una oposició constructiva?

Alguns veïns, i fins i tot gent del mateix entorn i militants nostres, en algun moment ens han dit que potser havíem de ser més incisius i fer una oposició més agressiva, per dir-ho d'alguna manera. La gent que em coneix sap que la meua manera de ser no és aquesta. I una de les coses que hem intentat fer és una oposició molt constructiva en aquells temes que nosaltres o bé portàvem en el programa o enteníem que era un bé per al poble. Òbviament, també hi ha hagut temes que diferien de la nostra manera de pensar o entendre i així ho hem exposat, tot i que en algun cas en què se'ns ha deixat totalment al marge hauríem hagut de ser més incisius.

L'Ajuntament està treballant en

el POUM, que ha de definir els criteris urbanístics i territorials de l'Ametlla. Per quin model de ciutat aposteu?

Aquest és un dels punts clau del futur de l'Ametlla que s'ha començat a treballar en aquest mandat. A nosaltres ens agrada el model de poble que tenim. Si que és cert que és un model que no és sostenible i que, a més, deixa de banda alguns col·lectius, com el jovent i la gent gran. Per tant, entenem que no podem seguir únicament amb el model que tenim de ciutat jardí de cases unifamiliars, però, per la tipologia de l'Ametlla, no hi pot haver un únic model per a tot el poble. D'alguna manera s'ha de dividir per zones. Als barris, per exemple, no hi ha transport públic. I el centre s'ha de potenciar i s'hi ha d'anar cap a un model d'habitatges més plurifamiliars, fins i tot que es pugui segregar un habitatge i fer-ne diferents habitatges.

Un dels problemes de l'Ametlla és que no disposa d'un centre?

Si preguntes als veïns i veïnes pel centre del poble, et saben identificar on és, però si que és veritat que no hi ha un nucli, no hi ha un lloc

“El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible

El poc comerç local que tenim tancarà, si no l'ajudem

Els equipaments per als joves són, doncs, una mancança?

Antigament hi havia un espai que estava obsolet i es va haver de tirar a terra, però des de llavors han passat sis o set anys i els joves del poble no tenen un espai. Únicament se'ls donen espais per utilitzar puntualment. L'únic espai per a joves que tenim és el Punt d'Informació Juvenil, que està tancat des de fa deu mesos perquè la dinamitzadora va marxar i no s'ha substituït.

L'habitatge és un problema?

Jo crec que sí, sobretot per a certs col·lectius com la gent jove. Estem parlant que els habitatges més accessibles, per dir-ho d'alguna manera, ronden els 250.000 euros en amunt i a més són habitatges principalment unifamiliars que estan a la perifèria, als barris. Al centre del poble l'oferta que hi ha és molt petita. Si que és cert que s'ha treballat en aquest mandat i s'han incorporat, pocs però, alguns habitatges de protecció oficial. El que falta a l'Ametlla és un habitatge més petit i més accessible.

Les principals vies d'accés a l'Ametlla són la carretera C-17 i la BP 1432. Afecta la manca de transport públic al municipi?

Quan feies enquestes a la gent sobre els principals problemes del poble, la mobilitat no era una de les seves principals preocupacions. Però en aquests darrers anys, arran de la pandèmia, ha vingut molta gent de Barcelona a viure a l'Ametlla i hem notat que aquesta preocupació ha augmentat, sobretot a nivell intraurbà i interurbà. La nostra proposta de millora aniria enfocada a treballar el transport a demanda. De fet, ja vam iniciar en el darrer mandat un projecte d'aquestes característiques i és un tema pel qual cal apostar, sobretot tenint en compte que el transport públic és un servei deficitari.

Com ha estat aquest creixement de la població?

Els nous habitants han vingut als barris, més que al centre, i per això

on hi hagi ambient, on la gent surti a les tardes o el cap de setmana. Aquest és un dels reptes que, des de fa temps i fa mandats, s'està treballant i és un dels nostres punts clau. Es tractaria d'oferir els serveis i les instal·lacions necessàries per crear un nucli i dinamitzar activitats comercials i de tot tipus.

S'han aconseguit 1.300.000 euros dels fons Next Generation per reformar la Sala Municipal de Teatre. Era prioritari?

La Sala de Teatre s'ha de reformar perquè l'estat en què està no permet fer-hi cap activitat, però estem en un moment en què l'Ajuntament va adquirir un espai -l'antiga fàbrica Feliubadaló- que també està situat en un lloc cèntric i, abans de decidir invertir aquesta quantitat de diners tan important, s'hauria hagut de repensar si realment el lloc on està ubicat ara el teatre era l'ideal o si calia fer-ne un de nou amb un auditori més polivalent. També hi ha altres temes, més prioritaris, com tenir un espai per als joves. Però la inversió ja està dissenyada, tot i que nosaltres encara no hem vist el projecte i no sabem ben bé cap a on anirà.

Dolors Ferrer, a la masia can Xammar de Baix de l'Ametlla del Vallès / MÓNICA GENESTAR

i demà Pep Moret
Alcalde de l'Ametlla del Vallès (ERC)
Hem de transformar i tornar a repensar el poble de l'Ametlla

L'Ametlla del Vallès

Vallès Oriental

Habitants: 9.020
Superfície: 14,24 km²
Densitat: 633,4 h/km²
Altitud: 281 metres
PIB: 234.300.000 €
PIB per habitant: 26.900 €

Resultats Electorals

Maig 2019

Govern: ERC + Ametlla't + L'Ametlla en Comú Podem

Alcalde: Pep Moret (ERC)

Cap de l'oposició: Dolors Ferrer (Junts)

Maig 2015

Maig 2011

Maig 2007

Maig 2003

SI: Solidaritat Catalana per la Independència / AM/C: L'Ametlla en Comú / PLA: Pacte per l'Ametlla / I'AA: Autèntics indep. de l'Ametlla / VIA: Veïns indep. de l'Ametlla / GRA: Grup per Relleuament de l'Ametlla

Font: Elaboració pròpia amb dades d'IDESCAT / ALBERT BORRÁS

s'ha de fer més inversió en aquestes zones. És veritat que l'extensió, a l'Ametlla, és molt àmplia i que això té un cost molt important, però ens trobem que els barris han crescut i que cal invertir-hi per oferir serveis allà, a nivell de transport i de molts altres àmbits.

Parlava de l'estat i el manteniment dels carrers i camins del poble. Què caldria fer?

Nosaltres tenim un estudi fet del que comportaria arreglar tots els carrers de l'Ametlla i és una xifra, entre cometes, molt molt alta. L'altres és un tema de ser realista i de prioritats. No podem pretendre que s'arreglin en un any ni en dos, però s'hi ha d'invertir. Una primera idea seria augmentar les partides que fan referència a la millora de l'asfaltatge, de voreres, i cuidar l'entorn:

tot el tema dels torrents, la vegetació, etcètera. D'altra banda, no hem de perdre de vista que l'Ametlla està situada al voltant de molts boscos i cal fer un estudi de com tota aquesta vegetació ens afecta.

Com s'hauria d'impulsar l'activitat econòmica del poble?

Tenim dos polígons -el de Montguil i l'Ametlla Park- que estan als afores del poble i com a model de poble això és positiu, però l'activitat econòmica no es potencia. I em refereixo no només a les grans empreses que hi ha als polígons, sinó també als comerços locals. De fet, un dels problemes que ens estem trobant, és que el poc comerç local que tenim tancarà si no l'ajudem. Des de les administracions cal potenciar l'activitat econòmica no no-

més fent una crida perquè vinguin les empreses sinó també donant facilitats a nivell fiscal i d'impostos perquè entenem que això, al cap i a la fi, genera riquesa per al poble, ofereix nous llocs de treball i ens permetrà seguir fent les inversions que el poble necessita.

L'Ametlla del Vallès és un poble atractiu per als visitants?

Tenim la sort d'estar en un entorn privilegiat amb els cingles de Bertí i el Puiggraciós, però l'hem de potenciar. També som un poble modernista i amb molts llocs turístics que ara per ara tampoc s'oferixen. Nosaltres el que volem és recuperar la identitat i l'essència del poble i, sobretot, fer-ho atractiu per a la gent que hi viu, però també per a la gent dels pobles del voltant.

Ha ajudat, en aquest sentit,

comptar amb una major programació de festes i activitats?

Les festes i els esdeveniments eren una de les prioritats de l'actual govern i, amb l'increment de la població que hem tingut, ho compartim. Però hem trobat a faltar una programació que sigui extensiva a totes les edats i a tots els col·lectius. A l'Ametlla tenim moltes famílies amb nens i les activitats s'han enfocat molt cap a ells. A més, creiem que potser s'ha prioritzat massa aquest tema i s'han deixat de banda coses que afecten més el dia a dia de la gent.

Quines necessitats hi ha en matèria d'ensenyament?

La valoració que fan els usuaris de les escoles és bona. Pel que fa a l'institut, penso que cal fer un replantejament, especialment en tot

el tema de formació professional. Actualment s'hi ofereixen l'ESO i algunes modalitats de batxillerat, però, degut al creixement de la població, l'aforament està bastant ple. S'hauria de plantejar la possibilitat d'oferir més projectes enfocats a l'àmbit professional i això hauria d'anar lligat amb l'establiment de vincles amb les empreses del poble. **Què serà el primer que farcu si sortiu escollits?**

Hi ha un projecte cabdal per a nosaltres i que vam iniciar en el darrer mandat del 2015, quan el nostre grup era al govern, que és el tema de fer un centre cívic en l'espai de l'antiga fàbrica Feliubadaló. D'altra banda, cal aconseguir que la gent torni a recuperar la il·lusió de viure a l'Ametlla i que sigui un referent dins la comarca.

Grau de Disseny i Creació Digital
Disseny i Publicació de Continguts

Treball de Final de Grau
Anàlisi del Disseny de la Premsa Escrita
i Redisseny d'una Publicació

Autor: Albert Borràs i Civil
Tutora: Gemma Vernet Vicente
Juny de 2023

